

Spravodaj c 165

+++++

- **dnes 30.11.2011 o 17.00 hod.** sa uskutoční na nezmenom mieste - u Saleziánov na rohu Miletičovej a Záhradníckej ulice prednáška organizovaná I. MO MS: Ako hosť bol pozvaný poslanec NR SR Mgr. Art. Dušan Jarjabek, ktorý však z dôvodu dôležitého hlasovania naplánovaného na dnes o 17.00 hod. nebude môcť medzi nás prísť. Preto bude prednášať **prof. PhDr. Jozef Darmo**, ktorý prijal pozvanie. Všetci členovia záujemcovia sú srdečne vítaní. Ing. M. Sulanová predsedníčka I. MO Matice slovenskej

+++++

Túto sobotu **3.12.2011**, bude otvorenie **výstavy pána Mikuláša Klimčáka** o 15.00 hodine v kaplnke vo Františkánskom kostole v Bratislave.

+++++

Otvorenie výstavy insitných maliarov z **Kovačice** v pondelok **5.decembra o 17.00 hodine** Pálffyho palác, Zámocká ulica v Bratislave. Výstava potrvá do 18.12.2011, otvorené denne okrem pondelka od 14.00 do 18.00 hodiny.

+++++

- Cesty k udržateľnejšej budúcnosti (Dobříš+20 vo svelte geografických environmentálnych výskumov)

Vedecká konferencia s medzinárodnou účasťou

**Bratislava, Primaciálny palác, Primaciálne nám. č. 1, miestnosť č. 5 –
prízemie,
29. novembra 2011**

PROGRAM

REGISTRÁCIA: 9.30 - 10.00

ÚVODNÉ SLOVÁ: 10.00 - 10.15 **Mikuláš Huba, Vladimír Ira,
Thomas Schauer, Karol Nemoga**

PRVÝ BLOK PREZENTÁCIÍ:
10.15 – 11.15
(moderuje: Vladimír Ira)

Karol Vilinovič: *Slovensko a procesy Životné prostredie pre Európu a Rio + 20*

Mikuláš Huba: *Životné prostredie pre Európu, Európske EcoForum a Slovensko*

Lukáš Pokorný: *Astanská ministerská konferencia anebo 20 let environmentální spolupráce v°regionu EHK OSN z pohledu ČR*

Pavel Šremer: *Proces Životní prostředí pro Evropu a jeho peripetie v České republice.*

PRESTÁVKA NA KÁVU: 11.15 – 11.30

DRUHÝ BLOK PREZENTÁCIÍ:

11.30 – 13.00

(moderuje: Karol Nemoga)

Bedřich Moldan: *Konference OSN o udržitelném rozvoji (Rio+20)*

László Miklós: *Environmentálna politika SR 20 rokov po Rio Summite a čo pre nás znamená Summit Rio+ 20*

Pavel Nováček: *Od Limitů růstu k udržitelnému rozvoji nebo ústupu*

Thomas Shauer: *Perspectives for Sustainable Development - Activities in the Club of Rome Network*

Ivan Klinec: *Správy Rímskemu klubu a riešenia globálnych problémov*

Juraj Mesík: *Limity rastu: energia, fosílna palivá a ropný zlom.*

MODEROVANÁ DISKUSIA: 13.00 – 13.30

PRESTÁVKA NA OBED: 13.30 - 14.00

TLAČOVÁ BESEDA: 14.00

paralelne:

Premietnutie filmového dokumentu z Dobříšskej konferencie a „slide show“ z konferencie v Astane.

TRETÍ BLOK PREZENTÁCIÍ:

14.30 – 16.00

(moderuje: Mikuláš Huba)

Vladimír Ira: *Udržateľnosť a kvalita života v geografických výskumoch*

Robert Pazúr: *Corine Land Cover ako jeden z následných produktov Dobříšskej konferencie*

Mária Kozová: *Akčný plán pre európsku krajinu - výzva k posilneniu vzťahu medzi krajinou, ekológiou a politikou*

Jana Dlouhá: *Věda v kontextu udržitelného rozvoje regionu: regionální centra expertizy jako výzva pro naplnění „třetí role“ univerzit*

Václav Mezřícký: *Pohyb nás a udržitelnost*

Peter Sabo: *Hľadanie cesty z globálnej krízy a indexu šťastnej krajiny*

Miroslav Rusko: *Environmentálny manažment a udržateľný rozvoj.*

DISKUSIA

16.00 – 16.30

Prezentácia nových relevantných publikácií (Moldan, Nováček, Dlouhá, Schauer, Mezřícký, Kozová et al, Ira, Lacika, Sabo, Huba-Kollár ai.)

ZÁVER KONFERENCIE: cca o 17.00

+++++

- dovoľujem si Vas pozvať na konferenciu Normalizácia v (cesko)slovenskej kinematografii, ktorú organizuje FTF VSMU v dňoch 1. a 2. 12. 2011 na Svoradovej ul. č. 2 v kinosale. Ste srdečne vítaní.

+++++

- dovoľujeme si Vám v mene Matice slovenskej zaslať pozvánku a plagát na vernisáž výstavy pri príležitosti životného jubilea akademického maliara majstra Mikuláša Klimčáka, ktorá sa bude konať v sobotu 3.12.2011 o 15:00 hod. v priestoroch kaplnky sv. Jána Evanjelistu, vo františkánskom kostole Zvestovania Pána v Bratislave. DMSBA

+++++

- Konferencia. *Aktuálne otázky slovenskej spoločnosti* **NÁRODNÝ ŠTÁT
V PROCESE GLOBALIZÁCIE**

9. decembra 2011 (piatok) Ekonomická univerzita v Bratislave Dolnozemska cesta 1,
Petržalka

Referáty

Národný štát v procese globalizácie

- Akad. mal. Viliam Hornáček

Aktuálne otázky a princípy vzťahov medzi národnými štátmi a EÚ

- Prof. JUDr. Milan Čič, DrSc. et Dr.h.c.

Globalizačné výzvy a možnosti národných ekonomík

- Doc. Ing. Peter Staněk, CSc., host. prof.

Globálna kríza ako výzva na modernizáciu štátu

- Prof. Ing. Milan Šíkula, DrSc.

Perspektívy národných štátov v strednej Európe

- Sergej Chelemendik

Národnoštátne záujmy a Nový svetový poriadok

- PhDr. Ľubomír Hudčo

Nové generačné výzvy pre národné sily

- Mgr. Roman Michelko

Vlastenectvo a globálne médiá

- Mgr. Maroš Smolec

Slovenská mládež a vlastenectvo

- JUDr. Marián Gešper

Budovanie značky SLOVENSKO v súčasnom svete

- Mgr. Bohdan D. Ulašín, PhD.

Program

Piatok	9. 12. 2011
8.00	Registrácia účastníkov
8.30	Otvorenie konferencie
9.00	Referáty
10.30	Prestávka a občerstvenie
11.00	Koreferáty a diskusia
13.00	Závery
Dĺžka prednášky:	najviac 15 minút
Diskusné príspevky:	najviac 2 minúty

Upozornenie!

Konferencia sa uskutoční v budove Národno-hospodárskej a Obchodnej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave, vo veľkej prednáškovej sále B-108 na prízemí.

+++++

- Pozývame na spomienkový večer venovaný sestre Makárii pri príležitosti storočnice jej narodenia a vydania knihy ÚTEK SESTRY CECÍLIE, ktorá zaznamenáva jej životný príbeh.

Dom Quo Vadis pri kostole Najsv. Trojice v Bratislave, 12. december 2011, 17.00 h.

S pozdravom,

Pavol Stano

Vydavateľstvo Post Scriptum

Rajecká 36

821 07 Bratislava

Tel.: 02/45249363, 0903442679

E-mail: info@postscriptum.sk

www.postscriptum.sk

Útek sestry Cecílie Vzrušujúci príbeh hrdinskej rehoľníčky Podľa rozprávania sestry Cecílie napísal William Brinkley

Skutočný príbeh rehoľnej sestry Cecílie, ktorá v prestrojení unikla desiatke policajtov a niekoľko mesiacov sa skrývala, až sa jej v januári 1952 podarilo ujsť cez rieku Moravu do Rakúska. V roku 1954 sa dostala do USA, kde mala možnosť rozpovedať svoj životný príbeh známemu publicistovi – tak vznikla kniha, ktorá získala veľký úspech a vyšla vo viacerých vydaniach.

Cecília Kondrcová sa narodila r. 1911 v Brestovanoch. Po skončení stredoškolského štúdia u uršulínok v Trnave sa rozhodla pre zasvätený život a vstúpila do kláštora Dcéry Najsvätejšieho Spasiteľa v Bratislave. Zvolila si rehoľné meno sr. Makária. Zložila opatrovateľské a učiteľské skúšky a pôsobila ako učiteľka materskej školy, ktorú spravovala jej rehoľa. Činnosť cirkevných inštitúcií a zariadení bola po roku 1945 postupne obmedzovaná. Dostala sa do kontaktu s aktivistami tajnej cirkvi, pomáhala prenasledovaným kňazom a podieľala sa na organizovaní ich útekov za hranice. Táto činnosť nezostala bez povšimnutia polície a štátnej bezpečnosti... Sestra Cecília – vďaka publicite v Amerike sa stala známou pod týmto menom – horlivo a vytrvalo apoštolovala o osude náboženstva, veriacich i o Slovákoch všeobecne. Zomrela r. 1985, pohrebnú svätú omšu a obrady odslúžil biskup Andrej Grutka.

13,5x20,5 cm, 272 strán, brož., 2011, ISBN 978-80-970489-7-6

+++++

Konferencia „Ako ďalej, Slováci v Maďarsku?“ - 2.-3. decembra 2011 v Mlynkoch

Mlynky - slovenský ostrov v Maďarsku.

Dokedy prežije??

<http://www.oslovma.hu/index.php/sk/kultura/155-kultura1-kultura1/584-pred-konferenciou-ako-alej-slovaci-v-maarsku>

<http://www.oslovma.hu/XXX/KonfMIPo.rtf>

Konferencia

„Ako ďalej, Slováci v Maďarsku?“

2.-3. decembra 2011 v Mlynkoch

Zväz Slovákov v Maďarsku (ZSM)

v spolupráci so Združením a regionálnym

kultúrnym strediskom pilíšskych Slovákov usporiada

v dňoch 2. a 3. decembra 2011

v doškoľovacom stredisku BV v Mlynkoch

(Pilisszentkereszt - Pomázska ulica č. 6) konferenciu pod názvom

„Ako ďalej, Slováci v Maďarsku?“,

na ktorú aj touto cestou srdečne pozýva všetkých záujemcov.

Program

2. decembra (piatok)

17.00 Príchod účastníkov konferencie

18.00 Večera

18.30 predseda Združenia a regionálneho kultúrneho strediska
pilíšskych Slovákov Jozef Havelka predstaví hostiteľskú obec
a činnosť občianskej organizácie Pilíšanov

18.45 Stretnutie s ľudovými spevákmi,
členmi miestneho Slovenského pávieho krúžku

3. decembra (sobota)

10.00 Otvorenie konferencie

Úvodné slová:

predsedníčka ZSM Ruženka Egyedová Baráneková

Moderátorky konferencie: profesorka Univerzity ELTE

Anna Divičanová a tajomníčka ZSM Monika Szabová

10.10 Matej Šipický

predseda Vedeckej rady

Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku

„Národnosti v štáte Maďarov - Kde je naše miesto?“

10.30 Milan Kurucz

teritoriálny expert Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí

„Slováci v Maďarsku v kontexte aktualizácie koncepcie starostlivosti
Slovenskej republiky o Slovákov žijúcich v zahraničí“

10.45 Juraj Migaš

bývalý veľvyslanec Slovenskej republiky v Budapešti

„Poznatky a skúsenosti veľvyslanca SR v Maďarsku“

11.00 Diskusia a kávová prestávka

11.20 Alžbeta Uhrinová

hlavná vedecká pracovníčka

Výskumného ústavu Slovákov v Maďarsku

„Slovenský jazyk v Maďarsku

očami vedúcich predstaviteľov slovenskej národnosti“

11.35 Štefan Kraslán

vedúci národnostného oddelenia

Ministerstva národných zdrojov MR

„Zaujmy slovenskej výučby v návrhu nového školského zákona“

11.50 Anna Divičanová

profesorka Univerzity Loránda Eötvösa v Budapešti

„Niekoľko otázok k výchove slovenskej inteligencie v Maďarsku“

12.05 Diskusia a kávová prestávka

12.20 Anton Paulik

zástupca riaditeľa Odboru národnostných vzťahov

Ministerstva verejnej správy a spravodlivosti MR

„Budúcnosť slovenskej občianskej sféry“

12.35 Ruženka Egyedová Baráneková

predsedníčka ZSM

„Perpetum Zväz“

12.50 Imrich Fuhl

zakladateľ a redaktor nezávislého slovenského portálu
v Maďarsku oslovma.hu - Slovák v Maďarsku
„Problémy s demokraciou, kultúrnou autonómiou
a nezávislosťou tlače Slovákov v Maďarsku“

13.05 Diskusia a uzatvorenie konferencie

13.45 Obed

Záujem o ubytovanie organizátori konferencie prosia nahlásiť obratom: Ruženka Egyedová Baráneková •
e.b.ruzsenka@gmail.com • +36 30 3287599

Podujatie sa uskutoční s finančnou podporou Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí a Verejnoprospešnej
nadácie Zväzu Slovákov v Maďarsku Lipa.
www.oslovma.hu

+++++

Srdečne Vás pozývame na kvalitné zážitkové kurzy v decembri:

Výtvarné kurzy a ateliéry

*Ponúkame možnosť v tomto predvianočnom čase vytvoriť si originálne darčeky a
potešiť svojich blízkych.*

2.12. Kurz Základy portrétnej a figurálnej kresby – vyskúšate si kresbu podľa živého
modelu, 17.00 - 20.00 h

3. - 4.12. Kurz maľovania Umením k harmónii – výučba základov výtvarnej tvorby jedinečnou metódou, pre každého,
9.00 - 17.00 h

12.12. Kurz Kreslenia a krajinomaľby – tvorba krajinomaľby pre začiatočníkov i pokročilejších, 17.00 - 20.00 h

13.12. Kurz abstraktnej maľby: technika akryl – novinka, pre každého, objavte nespútaný svet abstrakcie, 17.00 -
20.00 h

ZIV ateliér (30.11., 14.12.) – ateliér pre absolventov kurzu Umením k harmónii, 17.00 - 20.00 h

Otvorený ateliér – každý štvrtok kreslenie, maľovanie, rôzne techniky, individuálna tvorba pre každého, 18.00 -
20.00 h

Kurzy relaxácie a osobného rozvoja

Vytvárame priestor pre relaxáciu, stíšenie mysle, skvalitnenie života a duchovný rozvoj.

7.12. Relaxačné techniky I – základné meditačné techniky (uvoľnenie, koncentrácia, vizualizácia), 17.00 - 19.00 h

7.12. Relaxačné techniky II – práca s mandalami, osobná mandala života, meditačné techniky, 19.00 - 21.00 h

9.12. Meditačný workshop Modrej planéty – praktické precvičovanie mentálnych a meditačných techník pre
každého, 18.00-20.00

21.12. Miniseminár Modrá planéta – systém meditácií a prednášok pre každého, 18.00 -20.00

Oslava zimného slnovratu po prvýkrát v deň slnovratu, energie vianoc, vypúšťanie vianočných želaní

termín podľa záujmu Meditatívne maľovanie - arteterapia – individuálne alebo v uzavretej skupine, ktorú si
vytvoríte (už od počtu 2 osôb), trvá 2,5 - 3 hodiny

Pre firmy ponúkame balík programov podľa výberu pod názvom Integrálny manažment
(štandard: Energie vzťahov, Alternatívna prevencia zdravia, Kreativita a stres).

Kurzy si môžete zakúpiť aj formou darčekovej poukážky pre svojich priateľov a známych.

+++++

Vážení členovia a priaznivci Slovenskej asociácie Rímskeho klubu!

Dovoľujem si Vas srdecne pozvať na konferenciu

Cesty k udržateľnejšej budúcnosti,

ktorú poriada Geografický ústav SAV spolu s Geografickou spoločnosťou, Českou a Slovenskou asociáciou Rímskeho klubu a Spoločnosťou pre trvale udržateľný život v SR a ČR.

Konferencia sa uskutoční dňa 29. novembra 2011 v Primaciálnom paláci v zasadačke na prízemí vľavo od 9:30 do 17:00.

+++++

Cesty k udržateľnejšej budúcnosti (Dobříš+20 vo svetle geografických a environmentálnych výskumov)

Vedecká konferencia s medzinárodnou účasťou

**Bratislava, Primaciálny palác, Primaciálne nám. č. 1, miestnosť č. 5
prízemie, 29. novembra 2011**

PROGRAM

REGISTRÁCIA: 9.30 - 10.00

ÚVODNÉ SLOVÁ: 10.00 - 10.15 **Mikuláš Huba, Vladimír Ira,
Thomas Schauer, Karol Nemoga**

PRVÝ BLOK PREZENTÁCIÍ:

10.15 – 11.15

(moderuje: Vladimír Ira)

Karol Vilinovič: *Slovensko a procesy Životné prostredie pre Európu a Rio + 20*

Mikuláš Huba: *Životné prostredie pre Európu, Európske EcoForum a Slovensko*

Lukáš Pokorný: *Astanská ministerská konferencia alebo 20 let environmentální spolupráce v°regionu EHK OSN z pohledu ČR*

Pavel Šremer: *Proces Životní prostředí pro Evropu a jeho peripetie v České republice.*

PRESTÁVKA NA KÁVU: 11.15 – 11.30

DRUHÝ BLOK PREZENTÁCIÍ:

11.30 – 13.00

(moderuje: Karol Nemoga)

Bedřich Moldan: *Konference OSN o udržitelném rozvoji (Rio+20)*

László Miklós: *Environmentálna politika SR 20 rokov po Rio Summite a čo pre nás znamená Summit Rio+ 20*

Pavel Nováček: *Od Limitů růstu k udržitelnému rozvoji nebo ústupu*

Thomas Shauer: *Perspectives for Sustainable Development - Activities in the Club of Rome Network*

Ivan Klinec: *Správy Rímskemu klubu a riešenia globálnych problémov*

Juraj Mesík: *Limity rastu: energia, fosílna palivá a ropný zlom.*

MODEROVANÁ DISKUSIA: 13.00 – 13.30

PRESTÁVKA NA OBED: 13.30 - 14.00

TLAČOVÁ BESEDA: 14.00

paralelne:

Premietnutie filmového dokumentu z Dobříšskej konferencie a „slide show“ z konferencie v Astane.

TRETÍ BLOK PREZENTÁCIÍ:

14.30 – 16.00

(moderuje: Mikuláš Huba)

Vladimír Ira: *Udržateľnosť a kvalita života v geografických výskumoch*

Robert Pazúr: *Corine Land Cover ako jeden z následných produktov Dobříšskej konferencie*

Mária Kozová: *Akčný plán pre európsku krajinu - výzva k posilneniu vzťahu medzi krajinou ekológiou a politikou*

Jana Dlouhá: *Věda v kontextu udržitelného rozvoje regionu: regionální centra expertizy jako výzva pro naplnění „třetí role“ univerzit*

Václav Mezřický: *Pohyb más a udržitelnost*

Peter Sabo: *Hľadanie cesty z globálnej krízy a indexu šťastnej krajiny*

Miroslav Rusko: *Environmentálny manažment a udržateľný rozvoj.*

DISKUSIA

16.00 – 16.30

Prezentácia nových relevantných publikácií (Moldan, Nováček, Dlouhá, Schauer, Mezřický, Kozová et al, Ira, Lacika, Sabo, Huba-Kollár ai.)

ZÁVER KONFERENCIE: cca o 17.00

+++++

Pozvánka Sekcie Detí politických väzňov KPVS na prezentáciu knihy o osudoch rodín politických väzňov.

So srdečným pozdravom

Eva Guldanová

Sekcia Deti politických väzňov Konfederácie politických väzňov Slovenska

a predseda KPVS Don Anton Srholec

si Vás dovoľujú pozvať na **prezentáciu knihy** spojenú s autogramiádou

OSUDOVÁ KAŇKA

vo štvrtok **8. decembra 2011 o 16-tej hodine**

do kníhkupectva Svet knihy, Obchodná ul. 4, 2. poschodie, Bratislava.

Záštitu nad podujatím prijala Ing. Viera Kimerlingová, 1. viceprimátorka hlavného mesta SR Bratislavy.

Účasť potvrdte, prosím, do 5.12.2011 na mobil: 0904 559 013 alebo e-mail: jurcovicova.m@zmail.sk.

*Kniha **Osudová kaňka** (machuľa) - podáva osudy dcér politických väzňov 50-tych rokov minulého storočia. V knihe vypovedajú dnes už „dospelé“ dcéry o tom, ako vnímali svoje osudy „nechcených“ občanov - nepriateľov štátu. Kniha pôsobí živým, bezprostredným dojmom a je svedectvom o krutosti režimu, ktorý sa neštítel prenasledovať bezbranné deti, aby si udržal kontrolu v spoločnosti.*

+++++

Mailový spravodaj Centra divadla, literatúry a vzdelávania v Bratislave č. 3

Milí priatelia,

posielame Vám výber z našich decembrových podujatí, všetky nájdete na našej stránke www.kulturastaremesto.sk

- **2.12. o 19.00** v Staromestskom klube 10 x 10 pokračujeme v cykle diskusných klubových večerov s témou **Zmena – realita dnešných dní... Čo môžeme urobiť ja?** Diskutovať prídu: Ing. Ivan Klinec, ekonóm a futuroológ, RNDr. Emil Páleš CSc., sofiológ a Mgr. Vladimír Červenák, etikoterapeut, holistický kouč. [Viac...](#)
- **5. a 19. 12. o 19.00** odohrá **TICHO a spol.** čerstvo odpremiérované predstavenie **Izrafel alebo Cúvanie do pamäti**. Premiéra inscenácie, ktorej scenár napísala Viki Janoušková z básní Juraja Ondruša, Miloša Janoška a Ivana Koleniča otvorila líniu divadla bá-snenia. [Viac...](#)
- V Staromestskom klube G19 bude **2., 9. a 16. 12. o 9:00** pokračovať dramatizované čítanie pre deti - **Knižný klub pána Mrkvu**. V rámci týchto stretnutí sú jednotlivé knihy interpretované zaujímavým spôsobom na pomedzí dramatizovaného a scénického čítania. [Viac...](#)
- **Divadlo GuNaGu** sídlia v Staromestskom klube F7 uvedie **5.12.** derniéru hry autora Viliama Klimáčka **Som HOT DOG**. Účinkujú: Viktor Horjána, Zuzana Porubjaková a Bene. [Viac...](#)

+++++

Knizne publikacie LIC teraz za akciové ceny!

**S blížiacim sa koncom roka a vianočnými sviatkami
Literárne informačné centrum
znížilo ceny
na vybrané knižné tituly zo svojej produkcie.**

Vyberte si darček pre tých, na ktorých vám záleží...

NAVŠTÍVTE NAŠE INTERNETOVÉ KNÍHKUPECTVO
<http://knihkupectvo.litcentrum.sk/>

+++++

- 29.11. – 17.12.2011, Vystava Miroslav Matuscin, vystavna miestnost SK BNM, Vajnorska 21

+++++

<http://www.noveslovo.sk/printClanok.php?c=27081>

26.11.2011 | Peter Zajac-Vanka

Akú ekonomiku vlastne má Slovensko?

Nachádzame sa v postkapitalistickej spoločnosti sveta v mnohých parametroch a Slovensko je hlboko a takmer nezvratne reštaurované do kapitalistickej spoločensko-ekonomickej formácie. Mám ekonomické vzdelanie a vzdelanie v manažmente, prax komerčného inžiniera a školiť manažérov vo firmách, takže môj pohľad bude z uhla ekonomického a organizácie práce.

Kde sa nachádzame?

Naše Slovensko sa posunulo za 22 rokov do globálneho ekonomického priestoru s totálne otvorenými „dverami“ ekonomiky (bez hraníc v rámci EÚ, so spoločnou menou euro, členstvom v NATO a OECD) a priestor zaplnili problémy makroekonomiky i mikroekonomiky totožné s tými, aké sú v EÚ a USA, teda v euroatlantickej civilizácii Západu. A, žiaľbohu, nachádzame sa v hlbkej ekonomickej kríze, niektorí to definujú ako systémová kríza kapitalizmu. Otázka znie: je to tá všeobecná kríza kapitalizmu, ktorú predvídal Marx?

Slovensko je od 1993, čiže už 18 rokov samostatné a to prvý raz v histórii slovenského národa. Ak Československo bolo „rodičom“, dnes sme už dospelí a máme vlastnú politickú reprezentáciu, máme vlastnú technickú i riadiacu inteligenciu, avšak nevlastníme ekonomické produktívne zdroje, respektíve výrobná základňa Slovenska je podľa odhadu tak na 95 % v zahraničných rukách, takisto bankovníctvo takmer na 98 % a obchod takmer na 90 %. Preto nie je správne hovoriť „**slovenská ekonomika**“, ale „**ekonomika na Slovensku**“.

Žijeme vo výrobnom ekonomickom systéme zvanom kapitalizmus, v rozvinutej a otvorenej globálnej trhovej ekonomike, v zastupiteľskej demokracii so slabou volebnou účasťou a teda i slabou spoluúčasťou občanov na kontrole a riadení štátu, v sociálno-ekonomických podmienkach kopírujúcich v pozitívach tak dvadsať rokov oneskorene vyspelejšie krajiny EÚ, avšak s bolestne okamžitým negatívnym vplyvom na sociálnu úroveň likvidovaného sociálneho štátu v rámci neprosperujúceho kapitalizmu.

A svet?

Posunul sa do globálnej ekonomiky, spútanej „globálnou dedinou“ technológií, realitou sú klimatické zmeny, geopolitické zmeny ktoré menia póly svetovej ekonomickej situácie od trojuholníka USA-EÚ-Japonsko k priestoru B-R-I-C (Brazília, Ruská federácia, India, Čína) s dominanciou Číny, Tichomorie s dominanciou Japonska, Južnej Kórey, Indonézie a Singapúru (krajiny APEC) a dnes sme uprostred víru nepokojov v sociálnej oblasti po celom svete. Samotná Čína ekonomickým rastom 10 i viac percent HDP už niekoľko rokov ba i cez celú jednu dekádu momentálne vytvára globálny trh pre svoje tovary a dnes i investície po celom svete.

Paradoxy

Žijeme v dobe paradoxov, kde dva protikladné názory môžu byť súčasne správne. Takisto v živote, môžeme si želať kontinuitu vývoja, zároveň túžime po zmenách a oboje „dostávame“ odrazu, teda musíme sa naučiť rovnováhe protikladov.

Môj pohľad ekonóma a mysliteľa v manažmente je, že žijeme život plný paradoxov, paradoxom sú paradigmy života a zvykov v „druhej civilizačnej vlne“ priemyselnej industrializácie (snaha udržať zamestnanosť lákaním zahraničných investorov, uprednostňovanie masovej výroby v montážnych halách a logistických služieb v doprave pred výskumno-vývojovými laboratóriami spojenými s klastrami produkcie). Pritom vlastne technológie a pracovný život už naplno vytvorili prostredie „tretej civilizačnej vlny“ (podľa Tofflerovcov), teda demasifikáciu výroby, individualizovanú spotrebu, využívanie informácií a až vedomostí ako výrobného faktora, manažérske myslenie, diskontinuálny vývoj spoločnosti, rozpor medzi objavujúcim sa manažérskym myslením „tretej vlny“ a ekonomickým myslením hlboko položeným do „druhej vlny“ (s dominanciou nielen dogmy klasickej ekonómie, ale i ideológiou neoliberalizmu a jej presadením sa v praktickej politike a následným zlyhaním počas kríz od roku 2007 doteraz). Drucker hovorí, že „**v podstate ide o to, že makroekonomická teória už nemôže byť základom ekonomickej politiky, pretože nikto nevie, čo sa stane. Politickí vodcovia nemajú žiadnu ekonomickú teóriu, ktorej by mohli dôverovať**“. Tvrdí, že ekonómia zajtrajška bude musieť odpovedať aj na otázku, akú súvislosť vidíme medzi spôsobom, akým riadime podniky, a výsledkami. Budú musieť odpovedať na otázku, čo sú to výsledky. Tradičná odpoveď – súčtový riadok zisku a strát – je klamlivá. S takouto filozofiou nemožno nájsť patričný vzťah medzi krátkodobým a dlhodobým hľadiskom. Pritom práve rovnováha medzi týmito pohľadmi predstavuje kameň úrazu.

Organizačná a ekonomická stránka ekonomiky na Slovensku

Vynechám verejnú správu územných celkov a miestnu samosprávu, ako aj štátnu správu vecí verejných, vynechávam celú oblasť dobrovoľníckych a občianskych združení, nevládných organizácií a priamo definujem len ekonomickú výrobnú sféru.

Zásadné charakteristiky ekonomiky na Slovensku. Výrobná základňa spoločnosti je takmer na 95 % v rukách súkromných, neštátnych, takže štát nemá možnosť z nich získať príjem inak ako daňovými odvodmi a správnymi poplatkami.

Obchodná sféra i banková sféra je výhradne v rukách súkromných, výnimku tvorí Slovenská záručná a rozvojová banka a Národná banka Slovenska ako správca euromeny v SR. *Ak si myslíte, že Slovenská sporiteľňa a.s. alebo Tatrabanka a.s. je slovenská, vyvedie vás z omylu výpis z Obchodného registra. Prvá patrí nemeckej Erste Group, druhá Rakúskej Reiffeisen Group. Tak ako Slovenská poisťovňa bola po privatizácii odpredaná nemeckému poisťovaciemu koncernu Allianz, podobne dopadli i iné poisťovne, družstevná Kooperativa je v rakúskych rukách Wiener Städtische, podobne dopadla i Slovenská životná poisťovňa, ktorá bola budovaná „zdola“ v 90. rokoch, bola predaná finančným „žralokom“ už pod názvom Kontinuita a ďalej predaná do skupiny Wiener Städtische. Banka ČSOB, plným názvom Československá obchodní banka, ktorá bola značkou záruky a platbyschopnosti počas celého obchodného a devízového monopolu ČSSR, bola po krízových privatizačných machináciách predaná belgickej finančnej korporácii K&H, Komunálna banka, pôvodne určená pre regióny, samosprávy obcí a miest, bola predaná do belgickej skupiny Dexia a (našťastie včas) jej podiel odkúpila finančná skupina Penta, takže sa bude volať Prima banka, i keď človek nevie, kto vlastne kontroluje majetkovo skupinu Penta.*

Prijatím eura sme získali do peňaženiek jednu zo svetových mien, rovnakú ako majú Nemci či Rakúšania, používa ju viac ako 300 miliónov ľudí v Európe, okrem toho sa dá eurom platiť po celom svete. Zároveň sme však stratili svoju fiškálnu samostatnosť pre národohospodárske ciele – ale vlastne sa ich ani nik nechystá definovať a plniť.

Príjmy do štátneho rozpočtu sú tvoria odvody daní a poplatkov organizácií, nepriame dane ako DPH, dane a odvody domácností, teda občanov. Nič iné neexistuje.

Tvorba nových zdrojov v ekonomike prakticky neexistuje, spolieha sa na pasívny prílev zahraničného kapitálu, ktorý však zostáva vlastníkom zdrojov, alebo ich využíva zdarma či za symbolické poplatky (voda, prenájmy, AT), **štát rezignoval na aktívnu tvorbu zdrojov** (iba

ak by sme ponechali rodenie a výchovu mladej generácie ako ľudské zdroje)

Záchranou verejných financií a pomocou pre tvorbu a modernizáciu priemyselnej i verejnej infraštruktúry sú v predvstupovom období a **hlavne po vstupe do Európskej únie fondy EÚ, prerozdeľované cez rôzne fondy štrukturálne i sociálne** (celkovo sa teraz hovorí o príleve 14,5 miliardy eur).

Napriek tomu si Slovenská republika požičiava miliardy eur na svoju správu a rozpočty, zadlžovanie síce kritizovali liberáli, ale sami po rozpredaní štátnych aktív v podobe privatizácie kľúčových podnikov už len vydávajú štátne dlhopisy a preberajú úvery, dnes najdôležitejšie pre ministra financií SR je plniť „dlhovú službu“, pričom už platíme iba úroky z úverov, k samotnej istine, čiže splateniu dlžnej sumy, sa už nedostávame.

Okrem toho, je tu ešte značná časť ekonomiky, ktorá je „šedá“, tvoria ju fuškári, dlaňovky, peniaze plynúce z ekonomickej činnosti nezachytenej v účtovníctve, a ešte väčšia hodnota ekonomiky sa pohybuje v „čiernej“ ekonomike, to sú úplatky, finančné toky plynúce z organizovaného zločinu, pašovania, drog, falzifikátov, prostitúcie, „kufříkových“ obchodov, dnes dokonca už presahuje do virtuálnej ekonomiky práve podstatou svojej krimi-činnosti (podvody, neoprávnené presuny kapitálu, ale možno i investovanie reálnych peňazí prepratých a alokovaných do virtuálnej ekonomiky).

Tri skupiny organizácií v podnikaní (výrobná a obchodná sféra)

Dominantné v ekonomike sú nadnárodné korporácie, z ktorých u nás žiadna nesídlí a nemá rozhodujúcu centrálu, teda pôsobí tu vo forme organizačných zložiek zahraničných osôb, alebo ako „samostatná firma“ s väčšinovou kapitálovou účasťou. To sú firmy a výrobné podniky často s inými názvami ako nadnárodné korporácie, ale kapitálovo do nich integrované.

Typickým príkladom je krásny názov Slovnaft a.s., dnes v majetku pôvodne maďarskej MOL korporácie, v neprehľadnom majetkovom prepojení ruského a amerického kapitálu, pod kontrolou maďarského manažmentu, alebo Slovenský plynárenský priemysel a.s. s francúzskym, ruským a nemeckým kapitálom, kde slovenský štátny majetkový podiel (i keď nie symbolický) nedokáže presadzovať ekonomický záujem štátu, prípadne Slovenské elektrárne, Západoslovenské elektrárne, Stredoslovenské elektrárne, či Východoslovenské vodárne, a ďalšie podniky so „slovenským“ prídavkom v názve, to všetko sú „vlastenecké“ názvy podnikov vo vlastníctve zahraničných investorov. Všetko dôsledok výpredaja výrobného potenciálu cez privatizérov, alebo dokonca pravicovými vládnymi garnitúrami do zahraničia.

Rozšírené a prakticky často takmer monopolne na trhu sa pohybujúce sú zahraničné firmy a podniky, ktoré tvoria subdodávateľskú a obslužnú infraštruktúru nadnárodným korporáciám, v oblasti výroby (montážne haly, logistické centrá, stavebné a dodávateľské firmy) v oblasti služieb finančných, telefonických a telekomunikačných (operátori, technické služby prenosu dát, informačných technológií, prepravy, ale i personálnych služieb ako „recruiting“ a rozvoj pracovnej sily, v oblasti obchodu, právnych služieb, atď). Sú to firmy v zahraničných rukách získané od slovenských privatizérov, ktorí nezvládli ekonomický rozvoj, alebo podniky so ziskom predali zahraničným vlastníkom. Slovenský názov firmy už zostáva iba marketingovou značkou pre domácich spotrebiteľov, napríklad taký pivovar Topvar či Šariš, oba sú súčasťou Juhoafrických pivovarov (SAB), alebo Zlatý Bažant Hurbanovo, súčasť holandskej nadnárodnej firmy Heineken. Kto by si pomyslel, že Slovenské liečebné kúpele a.s. Piešťany sú súčasťou maďarskej Danubius Hotels skupiny s americkým kapitálom, alebo že Michalovská mliekareň, vyrábajúce známy syr Karička, je vlastne francúzska, patrí kapitálovej skupine BEL, dnes Syráreň Bel Slovensko, rovnako ako množstvo iných výrobní potravín na Slovensku. Takže kupujeme výrobky vyrábané na Slovensku, i keď ich majiteľom sú zahraniční investori. Pôvodní slovenskí privatizéri slovenských priemyselných podnikov, ako napríklad majitelia Matador a.s. Púchov, zvolili radšej rentiérstvo pre svojich potomkov 49-percentným podielom na podnikaní a odpredali svoje podiely, strategické rozhodovanie a niekedy i celý podnik zahraničným investorom, v prípade Matadoru nemeckej nadnárodnej korporácii Continental, takže Slovensko stratilo disponovanie a kontrolu nad výrobným

potenciálom fabrík v Ruskej federácii, v etiópskej Addis Abebe, nad obchodnou sieťou pneuservisov v SR i v ČR a Maďarsku. Už nie sme schopní pôsobiť na medzinárodných trhoch ani aspoň tak ako český ČEZ, ktorý na medzinárodnej „obchodnej šachovnici“ pôsobí nielen na Slovensku, ale i v Rumunsku, Bulharsku a Turecku a pritom mu „doma“ konkurujú taliansky ENEL a nemecký E.ON či RWE. Absolútne sme stratili medzinárodnú iniciatívu, aj v porovnaní s českým priemyslom.

Subdodávateľské firmy sa väčšinou nachádzajú novovybudovaných „priemyselných parkoch“ po 1999 roku zriaďovaných na zelenej lúke za obcami či mestami (Kechnec, Malacky, Vrútky, atď), firmy v službách a obchode sú prevažne umiestňované v bizniscentrách, v administratívno-správnych budovách, poznáme siete obchodných centier, nákupných galérií, hypermarketových objektov.

Nie až tak ako v Českej republike sú rozšírené **domáce firmy**, ktoré sú prevažne tiež v postavení subdodávateľov, máloktorá je orientovaná na zahraničný trh, alebo čisto na domáci trh, sú to domáce „eseróčky“, „akciovky“ a živnostníci v obchode, službách, niektoré vo výrobe.

Ani také domáce firmy ako obchodné siete Coop Jednota či TernoCBA už dávno nie sú „družstevné“ podľa zásad družstevnej demokracie, udržuju iba členstvo vernosťnými kartami a obávam sa, že akútne to budú kandidáti na prechod do vlastníctva zahraničného investora.

Živnostníci a poľnohospodárske podielové družstvá či súkromné farmy, ktoré vyrábajú po okrajoch ekonomickej reality, tvoria také drobné podhubie ekonomiky, sú rozdobené a často veľmi podkapitalizované, takže bez dotácií Eurofondov by poľnohospodárstvo nemohlo produkovať. Dva neúrodné roky môžu poľnohospodárstvo zničiť úplne, takisto živnostníci počas krízy dlhšej ako dva roky za sebou môžu skončiť (a aj končia) veľmi rýchlo v stratách a bez objednávok.

Charakteristiky a zdroje firiem na Slovensku

Finančné zdroje, to je prevažne cudzí investičný kapitál, a/alebo bankový úverový kapitál (offshoring), leasing, *podkapitalizované sú hlavne domáce firmy, žijúce v jednoročných etapách, ktoré náhly výpadok v toku peňazí dokáže „zhodiť“ do straty a bankrotu. Bankrot už je trvalým a chronickým javom zániku malých firiem na Slovensku a vôbec „neslúži“ na vyčistenie či ozdravenie ekonomiky podľa liberálov, skôr po bankrotoch zostávajú roky sa vlečúce právne spory a rodinné tragédie.*

Podstatným pre zahraničných investorov je, že pri minimálnych odvodoch a často odpustených daniach príjmy očistené od nákladov tvoria značnú časť zdrojov a sú vypumpované z firmy do materskej spoločnosti alebo odvádzané vo forme nezdanených dividend (podielov na zisku).

Materiálne vybavenie – množstvo firiem pracuje s vypožičanými zdrojmi (na leasing, ako vklad do firmy, prenájmy pôdy, budov, technológií, častý outsourcing nielen v službách) To potom spôsobuje, že pri bankrote firmy nie je možné zabezpečiť spravodlivé vyrovnanie s veriteľmi, prípad leteckej spoločnosti SkyEurope nebol ojedinelý.

Štát má minimálne podiely vlastného majetku v tzv. strategických spoločnostiach, rozdobené zdroje, prírodné zdroje celospoločenské sú na dlhoročné obdobia výhradne zablokované zmluvami s nevypovedateľnými podmienkami, čím štátna administratíva stráca dvakrát – raz že ich nemôže používať a raz, že ak by chcela vypovedať zmluvy s investorom, musela by mu uhradiť akoby celý zisk z podnikania po vypovedaní zo zmluvy do konca zmluvného obdobia, často nepochopiteľne uzatváraného na desať, dvadsať i päťdesiat rokov.

Ľudské zdroje – preosievanie na trhu práce „prospektormi“ – personálnymi agentúrami spôsobilo, že ľudia sú „dodávaní“ do firiem ako tovar, prakticky okrem malých firiem a živnostníkov nie je šanca pre uchádzača o prácu priameho kontaktu so zamestnávateľom.

Už neexistuje „klasická“ kapitalistická štruktúra zamestnanci a majitelia, vo firmách sa naplno rozvinuli trendy, že zamestnanci tvoria „federálny trojlístok“ pracovníkov vo firmách: kľúčoví zamestnanci na dobu neurčitú, dohodári a pracovníci na dobu určitú, dodávatelia formou SZČO, na faktúru, outsorcovaní, žiadni „proletári“ tam teda nepôsobia a nie sú organizovaní. I keď treba otvorene povedať, že investorov k nám pritiahli možnosti vyplácať nízke mzdy najmä výrobným pracovníkom, to je tá „lacná pracovná sila“, keď sa jeden z riaditeľov v mladoboleslavskej automobilke priznal, že ak by zvýšili platy robotníkom na úroveň materskej firmy v Nemecku, firma by okamžite išla do „červených čísel“, čiže priznal vykorisťovanie pracovníkov nízkymi mzdami.

Vedomosti ako ekonomický zdroj – takmer nevidované, veľké podniky majú talent management a intelektuálny kapitál – pracovníci podpisujú, že všetko, čo urobia a vymyslia v rámci práce, je majetkom firmy, každý počítač je vlastne úkladiskom info a myšlienok pracovníka, čo zostáva po jeho odchode, našťastie sú to formálne a nie skryté vedomosti.

Po organizačnej stránke ešte jeden zdroj – čas – veľmi pružné a „dočasné“ organizačné schémy, ploché a často bez hierarchie u nás – t. j. UNITS (biznis units) – iba produkcia a všetko okolo zákazníka, minimum rozhodovacích či riadiacich hierarchií – tie sú mimo Slovenska,

(Poznámka k času v makroekonomike – teraz to zažívame – eurozóna si „kupuje čas“, teda odsúva bolestivé riešenia na neskôr).

Zhrnutie potenciálnej schopnosti konkurovať

*Toto všetko vytvára zdanlivo neriešiteľný paradox obtiažnosti **vstupu na trhy**:*

- z jednej strany ľahké vytvorenie podnikateľského subjektu a živnosti, kde sa môžete okamžite a bez problémov stať na vlastné náklady alebo minimum vstupných investícií obchodným zástupcom, subdodávateľom služby či časti výrobku, ale iba tým...
- z druhej strany nepredstaviteľne vysoko položené latky **vstupu na skutočný trh**, ak chcete podnikáť samostatne a konkurovať na trhu respektíve vytvárať si vlastný okruh zákazníkov, nepredstaviteľne konkurenčný trh s technológiami (technologická náročnosť pôsobenia na trhu) – napríklad predaj z dvora to riešil – žiadne logistické technológie, obaly, kalibrovanie, len predaj.

Ak sa doteraz podnikateľské kruhy sťažujú na náročnosť byrokratickej štátnej mašinerie pri administratívnom vybavovaní, pomlčia o tom, že **pre občana SR**, či je to zákazník, účastník ekonomického procesu, čiže zamestnanec alebo verejnosť, **vytvárajú obchodnú byrokráciu**, ktorá je takmer neprekonateľná, lebo je právne ošetrená a organizačne striktné predurčená: môžete s podnikom či firmou „obcovať“ iba spôsobom na to vopred právne i organizačne určeným a nijako inak – to sú procesy nákupu, vernostného vzťahu s firmou, procesy distribúcie, procesy platenia a dokonca zaobchádzania s produktom, reklamovania či užívania produktu, procesy uchádzania sa o prácu či odchodu z práce, procesy styku s predstaviteľmi firmy, procesy spoločenského kontaktu i bežného zákazníckeho kontaktu, procesy vzťahov s verejnosťou i komunikácie na verejno-právnej úrovni.

A predstavitelia tejto **obchodnej byrokracie**, cítiac, že majú moc v rukách, sa stávajú rovnako čudne sa správajúcou triedou ako kedysi socialistická byrokracia.

Intermezzo z našej ekonomickej histórie

Oproti tomu: kto ešte dnes vie, ako vyzeral komplexný národohospodársky celok ČSSR a systém ekonomických výrobných celkov v Československu? Kto vie, ako boli riadené priemyselné a poľnohospodárske rezorty, ako sa členili na odborové a úsekové oblasti ekonomiky s horizontálnym a vertikálnym usporiadaním, akým vývojom prechádzala organizačná a výrobná sféra, že sme tu mali výrobo-hospodárske jednotky (VHJ), krajské,

okresné poľnohospodárske správy, JRD a štátne majetky, že sme mali odborové podniky, ale v rámci zdokonaľovania riadenia i výrobné podniky trustového a koncernového charakteru, že národné podniky až po poslednej reforme 1988 boli transformované na štátne podniky, že existovali vedecko-výskumné ústavy samostatne i v rámci odborových VHJ a robili významný aplikovaný výskum? Že i pri zavedení štátneho monopolu devízového a zahraničného obchodu tu boli výsadné spoločnosti zahraničného obchodu vo forme akciových spoločností navonok so 100-percentnou účasťou štátu (účastinármi pritom boli priamo samotné výrobné podniky) i družstevné podniky, obchodné siete ako Jednota, ale i Zdroj, reštauračné služby RaJ, sieť obchodných domov PRIOR, Otex, ... každý pozná iba TUZEX?

*A predovšetkým, že to boli všetko výrobné systémy národohospodárskeho komplexu, ktoré vo vlastníctve štátu, maximálne v družstevnom vlastníctve, **obhospodarovali a vytvárali ZDROJE rozšírenej reprodukcie**, teda odvádzali v prerozdeľovacom procese do štátneho rozpočtu obrovské sumy a dokonca dokázali naplňať i vlastné podnikové fondy spoločenskej spotreby, teda fondy určené pre zamestnancov daného podniku a ich príbuzných? Toto všetko už je minulosťou a štát nemá možnosť riadiť priamo prerozdeľovací proces z vytvoreného bohatstva do štátneho rozpočtu, teda do verejných financií.*

Ako k tomuto súčasnému stavu došlo?

Iba pripomeniem J. K. Galbraitha, keynesiána, 1909-2007 a jeho teóriu konverencie kapitalizmu a socializmu, radil nám na jar 1990, aby sme využili svoj národohospodársky komplex ČSSR a iba k tomu pridali inštitúty trhovej ekonomiky, varoval pred cestou asanácie ekonomiky. Zbúranie ekonomických štruktúr a hospodárskych väzieb zapríčinila „šoková terapia“ V. Klause, ktorý bol ministrom financií vo vláde ČSFR od leta 1990.

Vychádzam z toho, čo Oskar Krejčí v knihe Povaha dnešní krize z 1993 pomenoval takto: Politické elity, ktoré sa dostali do vlád po novembri 1989, sa k nám správali „ako dobyvatelia“ voči podrobenej krajine. Koristili zo spoločne vytvorených hodnôt, trestali predchádzajúcich vládcov a ich poddaných, teda nás všetkých, čo sme tu žili. Vytvorili veľmi účinný nástroj na ideologickú manipuláciu formou nenávisťného antikomunizmu, reči o totalite, čiernej diere, starých štruktúrach. Ako tvrdí profesor G.Matzner, otvorením dverí dokorán zlikvidovali domáce trhy a domácu infraštruktúru výrobných, dodávateľských i odberateľských štruktúr, došlo k totálnej premene ekonomiky a k asanácii, teda dokonalému zbúraniu predchádzajúceho spoločensko-ekonomického systému. *Nakoniec, i pojmy z tej doby, ako „asanácia, šoková terapia, ťahovanie opaskov, vláda národnej obety“, to sú všetko predsa pojmy z trestaneckých táborov a nie z demokraticky vedenej krajiny.*

A ako z toho von?

Znova sa vrátiť k tvorbe ekonomických zdrojov štátom a verejnou správou i samosprávou.

To však celé pravicové politické spektrum zatiaľ odmieta.

Niečo začínajú samosprávy, nielen cez participatívne rozpočty obcí a miest, nakoniec Američan M. Albert definoval krásne participatívnu spoločnosť a Parecon, ale jeho teórie, ak ich podrobím kritike z praktickej časti tvorby bohatstva a ekonómie o tvorbe a riadení zdrojov, sú naivné, vychádzajú z predpokladu, že prerozdeľovacie procesy budú dobrovoľné a človek si „vezme“ iba toľko, koľko potrebuje, odmeňuje sa úsilie a nie efektívnosť a produktivita. Ale časť princípov pre verejné financie je uskutočniteľných.

Iný Američan, Peter Drucker, skonštruoval ekonomiku vedomostí, „objavil“ pre ekonómiu nový ekonomický zdroj vedomosti, predpokladal však, že to bude spoločnosť organizácií, v ktorej bude tímová práca a že to nebude spoločnosť ani kapitalistická, ani socialistická. Drucker si pomohol pri definovaní rozhodujúcich skupín spoločnosti podľa vlastníctva členením na „**triedu vedomostní pracovníci**“, ktorí „vedia“, dokážu tieto vedomosti z tacitných „transformovať“ na formálne a tvoria ich do podoby produktívnych nástrojov ekonomiky; ktorí

alokujú vedomosti práve tam, kde sú pre produkciu potrebné; a „**triedu**“ **obslužných – servisných pracovníkov**, ktorí „nevedia“ a nemajú schopnosť vedieť, ale dokážu na základe inštrukcie postupovať tak, že vedomostí používajú v procese produkcie čiastočným osvojením si zručností – teda sú schopní servisu, pracovať s nástrojmi vytváranými produktívnymi vedomosťami.

P. Drucker definoval pre premenu v spoločnosť vedomostí dve výzvy 21.storočia.

Ekonomickú výzvu je produktivita kvalifikovanej práce a dostatok vzdelaných pracovníkov vlastniacich vedomosti, sproduktívnenie ich vedomostí. **Sociálnou výzvou** je zabezpečenie dôstojnosti pre obslužných pracovníkov. Títo pracovníci spravidla nemajú potrebné vzdelanie, aby mohli vykonávať práce založené na vedomostiach a vyžadujúce vedomosti. A v každej krajine, aj tej najvyspelejšej, títo pracovníci budú tvoriť väčšinu, tvrdí Drucker.

Prvky ekonomickej demokracie pre „Deň po“ kapitalizmu

Po tomto potrebnom teoretickom prehľade potom oceníme, ak sa našiel teoretik, ktorý vyzval sa spracovanie takého modelu nástupníckej spoločensko-ekonomickej formácie, ktorá by fungovala po páde kapitalizmu. Je ním David Schweickart a jeho dielo Po kapitalizme-ekonomická demokracia.

Prišiel náš čas povedať spolu s Ľudovítom Štúrom: „Naspäť cesta nemožná, napred ísť sa musí!“

Nechceme „starý byrokratický socializmus“ obdobia studenej vojny, ale pojem socializmus akceptujeme, vieme z neho vybrať tie správne hodnoty a opatrenia a odrazu to vieme zasadiť do rámca participatívnej demokracie, ekonomickej demokracie, vieme pracovať a manažovať, vieme využiť technológiu a sproduktívniť vedomosti.

Ale najprv budeme musieť organizačne zabezpečiť tvorbu ekonomických zdrojov, z ktorých potom bude možné prerozdeľovať bohatstvo, znova našincami tu na Slovensku.

Úvodné foto: Peter Zajac-Vanka – Priemyslený park uprostred záhorských lesov

+++++

Nové prepisy odposluchov sa týkajú Kaliňáka

Na internete sa objavili nové prepisy odposluchov. Tentokrát sa v nich objavil aj exminister Kaliňák.

"Normálne chod' za ňou (Norou Sliškovou, šéfredaktorkou denníka

Pravda - pozn. red.), lebo ja som ňu poslal, lebo sme sa tak dohodli, že ty budeš ten komunikačný prostriedok. Keď ja som mal štyri titulky a Spišiak nemá ani len tretiu stranu, tak potom sa na to môžem fakt..." Toto je len zlomok z niekoľko stranového prepisu telefonického rozhovoru medzi bývalým ministrom vnútra Robertom Kaliňákom a redaktorkou Pravdy Vandou Vavrovou, ktorý sa na [internetových stránkach](#) objavil dnes večer.

Z prepisov vychádza, že poslanec a redaktorka sa veľmi dobre poznajú. Kaliňák jej v nich niekoľkokrát zdôraznil, že by mali napísať o prekročenej rýchlosti Ľubomíra Galka, ktorého dnes zbavili poverenia viesť ministerstvo obrany. Práve

on mal byť totiž zodpovedný za kauzu odpočúvania novinárov a šéfa spravodajskej televízie TA3 Michala Gučíka.

Kaliňák sa k pravdivosti prepisov pre [portál sme.sk](http://portál.sme.sk) vyjadril stručne. "Keď sú dôverné, tak nechápem, akú chcete reakciu."

Uniknuté nahrávky odpočúvania z denníka SME. Vypočujte si ich! | [Odpocuvali.SME.sk](http://odpocuvali.sme.sk)
<http://gulas.sme.sk/odpocuvalismes/>

+++++

17. júla, bola prijatá Deklarácia o Zvrchovanosti Slovenska a 1. septembra, sa v slovenskom parlamente schválila Ústava Slovenskej republiky.

Zákon o zániku spoločnej federácie bol ďalším zlomovým bodom pri vzniku samostatného štátu Slovákov preto 25. november je pamätným dňom v tento deň v roku 1992 Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej federatívnej republiky rozhodlo ústavným zákonom o zániku spoločného štátu.

+++++

23.11.2011

DVD Slovensko 1996-2010. Súhrnná správa o spoločnosti

http://www.ivo.sk/6637/sk/aktuality/dvd-slovensko-1996-2010-suhrnna-sprava-o-spolocnosti?utm_source=mailing_sk&utm_content=6637&utm_campaign=20111125

Inštitút pre verejné otázky pripravil unikátne súborné vydanie Súhrnných správ o stave spoločnosti v elektronickom formáte. www.ivo.sk

Pekný 1. advent!

Chlapec sa prechádzal v horách so svojim otcom. Zrazu sa potkol, spadol, udel sa a zakričal: "Aaaaaa!" Popri bolesti začul z hôr hlas, ktorý zopakoval: "Aaaaaa!" Zo zvedavosti sa opýtal: "Kto si?" A dostal odpoveď: "Kto si?" Potom zakričal: "Ja ta počujem! Kto ale si?" A hlas odpovedal: "Ja ťa počujem! Kto ale si?" Nahnevaný chlapec znovu zakričal: "Hlupák!" A dostal odpoveď: "Hlupák!" Vtedy sa... chlapec pozrel na svojho otca a opýtal sa: "Oci, čo sa deje?" Otec sa usmial a povedal: "Synček môj, teraz pozorne počúvaj." A potom muž zakričal: "Ty si najlepší!" Hlas odpovedal: "Ty si najlepší!" Dieťa bolo prekvapené a nerozumelo. Tak mu otec vysvetlil: "Ľudia to volajú ozvena, ale v skutočnosti je to ŽIVOT. Život – ako ozvena, ti vracia to, čo ty povieš, alebo spraviš. Život nie je nič iné ako odraz našich činov. Ak si ty praješ viac lásky na svete, musíš vytvoriť viac lásky v tvojom srdci. Ak chceš, aby ťa ľudia rešpektovali, musíš ty rešpektovať ich. Toto je princíp, ktorý treba vložiť do všetkého v živote. Život ti vracia to, čo si dal ty jemu. Náš život – to je zrkadlo nás samotných.

+++++

Ekológia???

Pri kase v supermarkete vyberá jedna stará žena igelitovú tašku na uloženie nákupu. Pokladnička jej vyčíta že neužíva "ekologické" nákupné tašky:

"Vaša generácia jednoducho nepozná ekologické hnutie. My mladí ľudia budeme platiť za staršiu generáciu, ktorá plytvá prostriedkami!"

Stará žena sa ospravedlní pokladničke a odpovedá:

"Je mi ľúto, my sme nemali environmentálne hnutie v našej dobe".

Keď odchádzala z obchodu, pokladnička dodáva:

"To sú ľudia ako vy, ktorí zničili všetky prírodné zdroje na náš účet. Áno, vaša generácia vôbec nič neurobila včas na ochranu životného prostredia !"

Stará dáma dodáva:

" Za mojich čias, keď sa vrátili fľaše mlieka a pivné fľaše do obchodu, obchod ich poslal späť do továrne, aby sa umyli, sterilizovali a znovu naplnili, použila sa rovnaká fľaša niekoľkokrát. V tej dobe boli fľaše naozaj recyklované, ale nepoznali sme, environmentálne hnutie.

Za mojich čias sme chodili pešo po schodoch hore. Nemali sme žiadne pohyblivé schody vo všetkých obchodoch či kanceláriách. Šli sme peši do obchodu za rohom a nebrali sme auto, kedykoľvek sme sa chceli dostať niekde o dve ulice z domu. Ale áno, nepoznali sme environmentálne hnutie.

V tej dobe sme prali plienky, nepoznali sme jednorazové papierové plienky. Vypraté prádlo sme sušili na šnúre a nepoužívali sme elektrickú sušičku, ktorá spotrebuje 3000 wattov za hodinu. Použili sme veternú a solárnu energiu na vysušenie prádla.

V tej dobe sme systematicky recyklovali oblečenie z brata alebo sestry ďalšiemu súrodencovi. Je to pravda, nepoznali sme environmentálne hnutie.

V tej dobe bola jedna televízia alebo rádio v dome, nie ako teraz je TV v každej miestnosti. A televízia mala malú obrazovku vo veľkosti krabice na pizzu, nie obrazovku o veľkosti štátu Texas.

V kuchyni každý pripravoval ručne potraviny, nemali sme všetky špeciálne elektrické prístroje na prípravu bez námahy, ktoré spotrebuje veľké množstvo elektriny.

Keď bolo potrebné zabaliť krehké predmety aby boli zaslané poštou, boli používané ako výplň noviny alebo vata, v škatuliach, ktoré už predtým slúžili, žiadne bubliny z polystyrénu alebo plastu.

V tej dobe sme použili ručnú energiu na kosenie trávnik, nemali sme žiadne elektrické alebo benzínové kosačky. V tej dobe sme pracovali fyzicky a nebolo treba chodiť do posilovne na bežiacie pásy, ktoré bežia na elektrinu. Ale máte pravdu: my sme nevedeli nič o environmentálnom hnutí.

V tej dobe sme pili vodu z fontány, keď sme mali smäd a nepoužívali sme plastikové tégličky alebo plastové fľaše, ktoré sa zahadzujú po jednom použití.

Máli sme plniace perá a naplňali sme ich z kalamára namiesto nákupu vždy nového pera. Na holenie sme vždy vymenili len žiletky miesto vyhadzovania jednorazovej žiletky po každom holení. Ale áno, nepoznali sme, environmentálne hnutie.

V tej dobe, ľudia chodili autobusom a metrom a deti svojim bicyklom do školy namiesto použitia rodinného auta, kde má mama službu ako taxi 24 hodín.

V tej dobe deti mali rovnaké aktovky na niekoľko rokov, pastelky, gumené, strúhadlá a ďalšie príslušenstvo trvalo tak dlho, ako bolo možné a nie nové ceruzky a gumené s novým sloganom každý rok. Ale áno, nepoznali sme, environmentálne hnutie.

Mali sme jednu elektrickú zásuvku na izbu, nie viac pásmovú, ktorá je teraz potrebná na široký sortiment elektrického príslušenstva potrebného pre dnešnú mládež.

Tak ma prestaň srať so zeleným hnutím"

Stará dáma má pravdu, v tej dobe sme nepoznali environmentálne hnutie, ale sme žili každý deň s ohľadom na životné prostredie.

+++++

http://kultura.pravda.sk/juraj-valcuha-prvy-slovak-ktory-diriguje-berlinskych-filharmonikov-lix-/sk_khudba.asp?c=A111126_161648_sk_khudba_p46

Juraj Valčuha – prvý Slovak, ktorý diriguje berlínskych filharmonikov

[Tina Čorná](#) | 26. novembra 2011 16:16

Hviezda mladého dirigenta Juraja Valčuhu strmhavo napreduje. Svojou charizmom si už podmanil celý rad svetoznámych orchestrov. A začiatkom októbra si ako prvý slovenský dirigent získal dôveru berlínskych filharmonikov. Po dlhom čase, ktorý Valčuha trávil v prostredí špičiek svetovej symfonickej hudby, predstúpi pred domáce publikum. V nedeľu večer na BHS v historickej budove SND predstaví svoj domovský orchester Sinfonica Nazionale della RAI Torino spolu s bulharským klaviristom Evgenim Bozhanovom.

Čím si vás získal práve turínsky orchester?

S týmto orchestrom spolupracujem už takmer šesť rokov. Od [prvého](#) okamihu sme si padli do oka. Potom som sa do Turína vracal pravidelne, až kým mi v roku 2009 neponúkli miesto šéfdirigenta. Od začiatku mi bolo jasné, že má orchester RAI Torino veľký potenciál. Je to teleso verejnoprávných médií RAI Italia a RAI Internazionale, každý koncert počujú poslucháči rádií v priamom prenose, veľa z nich si nahráva aj televízia. Takže hráčov "špehujú" týždeň čo týždeň mikrofóny, musia si stále udržiavať vysokú úroveň. Navyše orchester má veľmi široký repertoár.

Aký?

Od tej najstaršej hudby po súčasnú. Prichádzajú ho napríklad dirigovať špecialisti na barokovú hudbu a orchester je jedným z organizátorov festivalu súčasnej hudby RAI NuovaMusica Torino. Hráči poznajú všetky štýly naprieč storočiami a dá sa s nimi veľmi efektívne [pracovať](#).

Začiatkom októbra vás pozvali dirigovať berlínskych filharmonikov, aby ste zastúpili dirigenta Bernarda Haitinka. Z nečakanej spolupráce sa stal úspech, kritika píše o vašom koncerte ako o udalosti [sezóny](#). Čo to pre vás znamená?

Hrať s orchestrom Berlínskej filharmónie je splnenie sna každého dirigenta. Bol to aj môj veľký sen, ešte dnes si spomínam, ako som s profesormi na škole sledoval a študoval všetky tie slávne Karajanove koncerty na [videu](#)... Dnes je už tento orchester iný, ale stále suverénne patrí prinajmenšom do prvej päťky pomyselného svetového rebríčka.

Zmenilo vás to?

[Človek](#) sa dostane do kontaktu s tou najvyššou úrovňou, ktorá sa dá dosiahnuť, alebo inak, ku ktorej sa treba nejakým spôsobom prepracovať. Inšpiruje ma, ako berlínski filharmonici nikdy nezostali stáť na jednej úrovni, to ich sústavné napredovanie a sebazdokonaľovanie.

Ovládáte niekoľko rečí. Existuje národný rukopis orchestrov jednotlivých [krajín](#)? Je paralela medzi jazykom a interpretáciou hudby?

Všetko je dané školami a pedagógmi. No v konečnom dôsledku cítenie hudby vyplýva naozaj z jazyka. Na svojom orchestri silno vnímam vplyv taliančiny - to, ako jej spevnosť inklinuje k opernému umeniu. Moji hráči prežívajú legato úplne inak ako hudobníci v iných krajinách. Majú dokonale vrodené cítenie pre cantabile, všetko to ide cez hlas. A aj napriek tomu, že sa [svet](#) globalizuje a v orchestroch sú ľudia rôznych národností, tradícia orchestrov

mať vlastný charakteristický zvuk sa stále uchováva. Jeden hudobník nezmení prejav telesa, ktorý sa buduje roky.

Okrem dirigenta?

Orchester je vlastne obrazom dirigenta, ktorý pred nim stojí. A dobré orchestre dokážu reagovať na tých najrôznejších dirigentov a na ich osobitné prístupy.

Americkí kritici opisovali vaše vystúpenie v Disney Concert Hall v Los Angeles, ako keď maliar mal'uje na obrovské plátno. Ako vnímate podobné metafory?

Je to subjektívny pocit recenzenta, ani zďaleka to takto nevnímam. Naša tvorba sa začína skúškami, na ktorých sa tvrdo pracuje. Vyžaduje to obrovské sústredenie a profesionalitu dostať sa do jednotnej hudobnej myšlienky.

Tlieskajú vám nielen diváci, ale aj hudobníci v orchestri. Stáva sa vám to naozaj pravidelne?

Dá sa to tak povedať. Najmä s orchestrami, kde ma požívajú rok po roku - ako je napríklad Mníchovská filharmónia, kde som vlni bol dvakrát, alebo vo Philharmonia London, ale aj v Pittsburgh Symphony a National Symphony vo Washingtone. A tleskal mi aj môj orchester, keď som chodil do Turína ešte len hosťovať. Je to, samozrejme, skvelý pocit. Potlesk orchestra svedčí o tom, že hudobníci oceňujú príjemnú atmosféru našej spolupráce, ktorá mohla byť náročná, ale dosiahli sme želaný súzvuk.

Vo svojom mladom veku ako prekonávate počiatočnú nedôveru svetových orchestrov?

Ak človek príde pred orchester pripravený, s jasnou myšlienkou, čo chce dosiahnuť a ide si za tým, muzikanti to vedia oceniť. Počiatočná nedôvera a prvý kontakt, keď nevieme, čo môžeme od seba navzájom očakávať, sa rýchlo prenesú do pracovného naladenia. Ide sa priamo k hudbe a nedôvera sa prekoná sama.

Aký je kľúč vášho programu na BHS: Rossini - Chopin - Rachmaninov?

Rossini reprezentujeme Taliansko. Navyše je jeho predohra Viliam Tell taká malá symfónia v štyroch častiach, v ktorej sa môžu predviesť sólisti niekoľkých nástrojových sekcií. Začína sa to violončelami, potom je pastorálna časť - flauta a sólo anglického rohu, potom nastupujú "plechy". Chopinov klavírny koncert je už tradičná, ale stále krásna skladba pianistickej literatúry. A Rachmaninovu Symfóniu č. 3 som vybral, lebo ju mám veľmi rád. Aj samotný Rachmaninov ju mal radšej ako svoju 2. symfóniu, ktorá je oveľa známejšia. Tretia sa nehráva často, pre orchester je dosť náročná, tak ju chcem predviesť aj slovenskému publiku. Samozrejme, celá skladateľova tvorba je komplikovaná. Rachmaninov bol klavírny virtuóz, a preto z jeho rúk iná ako virtuózna hudba vzísť ani nemohla.

S mladým bulharským klaviristom Evgenim Bozhanovom ste už odohrali rad koncertov. Ako ho hodnotíte?

Je to vynikajúci hudobník, ktorý nazbiera tie najrôznejšie inšpirácie a vplyvy, a teraz sa vôbec nedá nikam zaradiť - do žiadnej zo známych klavírnych škôl. Naozaj sa oplatí vypočuť si ho.

Hrávate v zahraničí slovenských skladateľov?

Slovenský skladateľ sa dostane do sveta len vtedy a vďaka tomu, ak ho budú sústavne hrať u nás doma. Hrať aj nahrávať. Ak skladateľa na Slovensku pravidelne nehrajú, má mizivú šancu zaujať v zahraničí. Slovenskí interpreti si vlastne nevybudovali nejaké meno, za ktoré sa môžu postaviť. Napríklad tak ako Fíni za svojho Sibelia, ktorý dokázal tento tiež 5-miliónový národ pozdvihnúť. Dnes všetci ľudia, milujúci hudbu, vedia, kde sa nachádza Fínsko. Česi tiež majú zopár takýchto osobností, ale Slováci si podobne zvukové meno zatiaľ nevybudovali, alebo ho prehliadli. Ak naši interpreti nebudú hrať našich skladateľov, len ťažko sa to zmení k lepšiemu.

Juraj Valčuha (1976) študoval dirigovanie v Petrohrade u Il'ju Musina, v roku 1998 odišiel do Paríža a študoval u Janosa Fürsta. Spolupracoval okrem iného s takými telesami ako Orchestre et Opéra National de Montpellier, Orchestre National de France, Gewandhaus Leipzig a Swedish Radio Orchestra, Philharmonia London, Los Angeles Philharmonic, s Mníchovskou filharmóniou, so Staatskapelle Dresden, s Rotterdam Philharmonic, Pittsburgh Symphony, National Symphony Washington DC. Čakajú ho premiéry s Concertgebouw Orchestra v Amsterdame, Boston Symphony, Cincinnati Symphony; New York Philharmonic a San Francisco Symphony. V októbri prvý raz predstúpil pred orchester Berlínskej filharmónie, s ktorým našťudoval skladby Webera, Sibelia a Čajkovského.

+++++

Movie :Thrive

http://www.youtube.com/watch?v=ol2LGmZ_EP4

Euroval - ESM

http://www.youtube.com/watch?v=EltMh48LUE4&feature=player_embedded#<http://www.youtube.com/watch?v=EltMh48LUE4&feature=player_embedded>!

+++++

<http://www.czechfreepress.cz/afrika/unikla-zprava-osn-odhaluje-muceni-lyncovani-a-tyrani-v-nove-libyi.html>

Uniklá zpráva OSN odhaluje mučení, lynčování a týrání v nové Libyi

24 Listopad 2011

Tisíce lidí, včetně žen a dětí jsou ilegálně drženy rebelskými milicemi v Libyi, uvádí se ve zprávě generálního tajemníka OSN. Spousta vězňů prochází mučením a systematickým špatným zacházením, když jsou drženi v soukromých věznicích mimo kontrolu nové vlády země. Dokument, který má k dispozici list Independent říká, že zatímco političtí vězni držení Kaddáfího režimem byli propuštěni, tak jejich místa byla nahrazena 7 tisíci novými „nepřáteli státu“, „zmizeli“ v disfunkčním systému bez možnosti spravedlivého procesu.

Zpráva bude nepříjemné čtení pro západní vlády, včetně Británie, které kampaň podporovaly.

Podle zprávy Ban Ki-Moona, který bude prezentován Radě bezpečnosti, existují důkazy o tom, že obě strany páchaly činy podobné válečným zločinům a to hlavně v bojích o rodiště plukovníka Kaddáfího Syrtu. Generální tajemník, který nedávno Libyi navštívil, rovněž vyjádřil znepokojení spousty světových lídrů nad zabitím bývalého diktátora rebely a poukázal na to, že Kaddáfí byl zajat a pak zabit.

Ve zprávě se uvádí i uspokojení nad tím, že země je po 42 letech osvobozena a že vítězná opozice – která tento týden vytvořila novou přechodnou vládu – chce následovat demokratickou cestu a zavést funkční legální systém. Zpráva by měla příští týden kolovat mezi členy RB OSN.

Zpráva od generálního tajemníka OSN o podpoře mise v Libyi (UNSMIL) říká, že: „Libye nashromáždila největší zásoby Manpadů (pozn.: přenosné protivzdušné zbraně), než jakákoliv jiná země, která je produkuje. Ačkoliv byly tisíce zničeny během sedmi měsíční operace NATO, jsou zde rostoucí obavy nad kradením a distributováním těchto přenosných obranných systémů, stejně tak munice a min, což to zvyšuje potencionální riziko místní a regionální stability.“

Největší obavou podle zprávy je porušování lidských práv. Zpráva říká, že „zatímco političtí vězni držení Kaddáfím byli propuštěni, odhadem 7 tisíc vězňů je současně drženo ve věznicích a dočasných zadržovacích centrech. Většina z nich je držena revolučními brigádami bez obvinění a soudních procesů, protože policie a soudy v zemi nefungují.

Jistá obava je o osud žen držných za údajné spojení s režimem, často jen kvůli rodinným vazbám s členy Kaddáfího režimu a někdy jsou tyto ženy zavřené i se svými dětmi.

„Byly zde také zprávy o zadržených ženách bez přítomnosti ženských strážů jen pod mužským dohledem a o dětech držných s dospělými.“ říká zpráva.

Rovněž docházelo k lynčování černých Afričanů a to často po falešných tvrzeních, že byli najatí režimem. Město Tawergha, ve většině složené z obyvatel sub-saharských zemí, bylo zničeno rebely ze sousední Misraty. Přístavní město odolávalo dlouhému obležení rebelů, kteří byli agresivní a brutální.

Zpráva říká, že „sub-saharští Afričané, byli v některých případech uneseni nebo zadrženi jen pro podezření, že jsou to žoldáci. Někteří zadrženi byli údajně vystaveni mučení a špatnému zacházení. Byly oznámeny případy lidí napadených kvůli barvě kůže."

Dokument pokračuje: „Tawergané byli napadáni z pomsty nebo uneseni ozbrojenými komandy ze svých domů, stanovišť a nemocnic a někteří byli údajně během vazby mučeni nebo popraveni. Členové komunity utekli do různých jiných měst po celé Libyi."

Zjištění OSN zaznamenalo zločiny režimu do posledních dnů občanské války. V osobní poznámce v dokumentu Ban Ki-Moon řekl: „Byl jsem hluboce šokován mou návštěvou zemědělského skladiště ve čtvrti Khallital-Ferjan v Tripolisu, kde elementy Kaddáfího režimu držely civilisty v nelidských podmínkách, někteří byli vystaveni mučení a byli zmasakrováni a jejich těla spáleny."

„Mezinárodní komunita musí podpořit snahu pro zjištění osudu pohřešovaných osob a k potrestání pachatelů zodpovědných za takové zločiny."

zdroj: <http://uruknet.info/?p=m83341&hd=&size=1&l=e>

+++++

<http://www.czechfreepress.cz/evropa/graham-summer-eu-uvidi-dominovy-kolaps-dluhu-nasledovany-systemovym-selhanim.html>

Graham Summer: EU uvidí dominový kolaps dluhů následovaný systémovým selháním

24 Listopad 2011
Graham Summer

Nyní si dokonce i masmédia uvědomují to, co jsme říkali přes rok: EU je ve své současné podobě vyřízená. Nejprve jsem věřil, že uvidíme vykopnutí Řecka z EU. V tomto bodě to nicméně vypadá mnohem více na to, že to bude Německo, které odejde. Důvod je vcelku jednoduchý. Německo nebude tolerovat monetizaci dluhu (tisknutí peněz). Viděli kam to vedlo ve Výmarské republice a nedovolí to znovu, tečka, konec příběhu. Pokud ECB začne tisknout peníze, Německo je venku.

Takže... jediná další možnost jak zachránit EU by byl EFSF. Nicméně, jak jsme viděli, tato volba je taky slepá ulička: (jinými slovy, v Rusku ani Číně nic nevyžebali, pozn. Hox)

G20: žádné další peníze pro záchranu eurozóny (zpráva reuters)

Pamatujte, EFSF selhal dokonce v třímiliardové aukci bondů, kde si musel část svých vlastních dluhů koupit sám, aby aukce neskončila fiaskem. A nikdo v G20 nechce EFSF financovat, takže EFSF není v žádném případě záchrana.

Takže, ve výsledku se mohou stát dvě věci:

- 1) ECB začne tisknout (a Německo odkráčí), což vyústí v devalvaci eura nejméně o 30-40 procent
- 2) masivní platební neschopnost a restrukturalizace dluhu doprovázeno systémovým selháním eurozóny.

To jsou fakta. Víím, že mainstreamová finanční média a další "experti" rádi prohlašují, že se z toho Evropa může nějak vymotat, ale mýlí se. Evropa před sebou více než rok tlačila problém

dluhové restrukturalizace Řecka. Nyní čelí problému, který nemůže nijak vyřešit: záchrana (bail-out) Itálie.

Jinými slovy, Evropa narazila hlavou do zdi. Trhy nejsou ochotny za současných podmínek Itálii půjčovat. Ani není trh ochoten půjčovat EFSF. Jediné dvě potenciální záchrany pro EU jsou nyní Německo a ECB. A Německo nedovolí, aby došlo k monetizaci dluhu / tištění peněz.

Přátelé, nevím, jak jinak to mám říct, ale když Evropa zažije jen událost podobnou té z r.2008, bude mít velké štěstí. Celý evropský bankovní systém je "nafouknut" (leverage) 26:1. To znamená, že stačí čtyřprocentní pokles hodnoty aktiv, aby byla vymazána veškerá likvidita.

Přidejte si k tomu fakt, že se zahrnutím neprofinancovaných závazků (unfunded liabilities) má průměrný člen EU skutečný poměr dluhu ku HDP více než 300%, a dostanete známky systémového selhání. Dokonce Německo, nejsolventnější velký hráč v EU, má skutečný poměr dluhu k HDP přes 200% (tato data pochází rovnou z úst Axela Webera) a ještě stojí před úkolem záchrany svých bank.

Nejsem schopný ani popsat, jak špatná bude situace, až ***** narazí na větrák. Ale EU míří k dluhové/bankovní krizi s horšími ukazateli, než ta z roku 2008. Jsme doslova a do písmene měsíce, možná jen týdny, od imploze evropských bank.

GainsPainsCapital.com

Více zde: http://leva-net.webnode.cz/products/budto-ecb-zacne-tisknout-penize-nebo-/?utm_source=copy&utm_medium=paste&utm_campaign=copypaste&utm_content=http%3A%2F%2Fleva-net.webnode.cz%2Fproducts%2Fbudto-ecb-zacne-tisknout-penize-nebo-%2F

+++++

<http://www.czechfreepress.cz/asie-a-pacifik/byvaly-inspektor-maae-zprava-o-iranskem-jadernem-programu-je-manipulativni-a-nic-nedokazuje.html>

Bývalý inspektor MAAE: Zpráva o íránském jaderném programu je manipulativní a nic nedokazuje

23 Listopad 2011

Robert Kelley, jaderný inženýr a bývalý inspektor Mezinárodní agentury pro atomovou energii, o nedávné zprávě MAAE týkající se íránského jaderného programu: Ve zprávě je toho velice málo. Byl jsem skutečně překvapený.

Zhruba týden předtím, než zpráva vyšla, jsme se ze všech ztran dozvídali informace. Mnoho detailů, které měly být ve zprávě, z ní předem uniklo. A když zpráva vyšla, vlastně nešlo o nic podstatného. Víme tedy, že mnoho lidí okolo Washingtonu i ve zbytku světa mělo z úniků informací prospěch. Měli mnohem více detailů, než bylo ve zprávě. A přes to s nimi samotná zpráva nepřišla ven. Protože je zpráva očíslovaná, prošel jsem ji a podíval se odstavec po odstavci na technické části a pokud se podíváte odstavec po odstaci, většina věcí, které jsou zmiňovány, byly zmíněny v tisku, v novinových článcích, nebo o nich bylo debatováno už asi od roku 2004. Zdráhám se tvrdit, že tam je mnoho nových informací. Našl jsem pár věcí, které jsou zajímavé, ale nebylo tam mnoho.

Zpráva vám neříká, k čemu dochází. Říká pouze to, co se stalo před dlouhou dobou. A některé věci, které se ocitly ve zprávě, které jsou prezentovány jako jistým způsobem aktuální, pochází nějakým způsobem z nejistých zdrojů. Víte, už jsme se s falsifikáty dříve zabývali. Dostali se k nám velmi sofistikované podvrhy v případě Iráku v roce 1994-95, které byly zřejmě vyprodukované zeměmi na Středním východě, aby zpomalili postup MAAE ve vyšetřování podezřelých iráckých aktivit. Takže si myslím, že je nám dobře známo, že někteří lidé si dají velmi záležet na tom, aby dokumenty vypadaly jako pravé. Neříkám, že dokumenty pravé nejsou, jsem ale překvapen nedostatkem kontinuity a nedostatečnou úrovní znalostí v porovnání s úrovní jakou MAAE měla před desíti lety, když ví, že tito lidé jim lžou a jak... do jakých extrémů zajdou. A nyní nevidíme žádný skepticismus, nevidíme, že by někdo řekl: dobrá, pamatujeme si co se nám stalo před desíti lety či před dvaceti lety s padělkami. Nyní... oni to teď zřejmě akceptují jako pravdivé.

zdroj:

http://therealnews.com/t2/index.php?option=com_content&task=view&id=31&Itemid=74&jumival=7594

Kromě upozornění na nedostatečnost, manipulativní povahu a neaktuálnost zprávy MAAE Kelly také konkrétněji vyvrací domněnky o hodně diskutovaných kontejnerech, které podle kritiků Íránu mají sloužit k testování jaderných výbuchů (má s ním být také spojen kontroverzní ukrajinský jaderný fyzik). Podle Kellyho je takový druh testování nereálný. Za další upozorňuje třeba na fakt, že tým připravující zprávu o íránském jaderném programu je kvůli strachu z úniků informací jenom asi tříčlenný, a že často se jedná o lidi, kteří nejsou experty ve vojenských otázkách, což vede k závažným omylům ve zprávě.

Druhý díl rozhovoru s R. Kellym naleznete zde: [IAEA Iran Report Fit Facts to Strengthen Hardliners](#)

<http://www.youtube.com/watch?v=g2hcZSRAC3k>

zdroj: <http://rsen.wordpress.com>

+++++

Narazil som na tento citát .No to ma podrž.

Socializmus verzus kapitalizmus - po 20 rokoch

Východisko zo súčasnej krízy ?

Len tak ma napadlo : Teraz nastúpi zoštatnenie bank.

A ja si myslím , že to je jediné riešenie !!!

Všetky štáty sú dlžné bankám. Nie sebe navzájom ale len bankám .

Majitelia kapitálu stimulujú proletariát ku kupovaniu stále väčšieho množstva a stále drahších výrobkov. K tomu využívajú pôžičky, ktoré sami poskytujú. Zvrat nastane vo chvíli, keď sa tieto pôžičky stanú nesplateľnými. Nesplatené pôžičky nútia banky požičiavať si u štátnych inštitúcií. Rozhodujúca rola štátu v pôžičkách súkromným firmám bude prvým znakom nástupu novej éry - éry komunizmu a to na celom svete.

Karol Marx:

Kapitál 1867

Nechce sa mi veriť , že toto ten človek predpovedal

+++++

Ono to tu je viacero nezrovnalosti. Napr. preco Dzurina oddlzoval banky 120 mi miliardami, aby ich hned vzapati DAL zahraničným bankam. Ako je to mozne, ze statna policia strazi banky. Ved banky su kukromne organizacie. Predstavte si ze ja mam povedzme kvetinarstvo a chodia ma otravovat povedzme vandali poziadam policiu, aby ma ochraovali ako banky, tak sa mi vysmeju.

+++++

Orbán: Nestrpíme, aby Maďari prichádzali o občianstvo

TASR | 24. novembra 2011 10:53

Vytvorenie inštitútu dvojakeho občianstva je historickým úspechom Maďarska. Vyhlásil to v rámci druhého dňa desiateho plenárneho zasadania Stálej maďarskej konferencie (MÁÉRT) v Budapešti predseda maďarskej vlády Viktor Orbán, ktorý zdôraznil, že Maďarsko nestrpí, aby Maďari prichádzali o svoje občianstvo vo svojej krajine.

- [Slota: Slovensko by malo povolať veľvyslanca v Maďarsku na konzultácie](#)

"Nemôžeme strpieť, aby zbavili občianstva čo len jediného Maďara v krajine, v ktorej žije," konštatoval predseda maďarskej vlády, podľa ktorého Maďarsko musí byť v rámci Karpatskej kotliny akčným štátom a musí sa zastať všetkých Maďarov.

Podľa premiérových slov sa dvojakým občianstvom popri tom, že sa dosiahol národno-strategický cieľ, zároveň zlikvidovala aj diskriminácia v rámci Karpatskej kotliny.

Maďarská vláda bude posilňovať vzťahy s politickými silami susedných krajín, ktoré sú vo vláde či v opozícii a ktoré sú v znamení stredoeurópskej spolupráce ochotné a schopné spolupracovať, dodal premiér.

Orbán zdôraznil, že Maďarsko pôjde i naďalej svojou vlastnou cestou hospodárskej politiky. Zahraniční Maďari sa v nadchádzajúcich rokoch budú môcť podľa jeho vyjadrenia spoľahnúť na postupne silnejúcu materskú krajinu, ktorej hospodárstvo síce nebude rásť tempom ako v období rokov 1998-2002, ale "nepochybne bude rásť".

Hlavnými témami dvojdnového zasadania MÁÉRT, ktoré sa začalo v stredu v Budapešti, je príprava národnej stratégie Maďarov a podpora inštitúcií národného významu. Schôdzky, ktorá sa koná v budove parlamentu, sa zúčastní zo Slovenska predseda SMK József Berényi. Zástupcu Mosta-Híd nepozvali.

MÁÉRT - maďarsko-maďarský summit - vznikol 20. februára 1999. Vláda Ferenc Gyurcsány prerušila v roku 2004 sériu zasadnutí a hľadala iné formy konzultácií maďarskej vlády s organizáciami zahraničných Maďarov. MÁÉRT napokon po šesťročnej pauze zasadla vlní prvýkrát.

zdravotníctvo - celý článok Mesík

Mili priatelia, prosím precitajte si tento článok od pana Mesika. Rena

Na nože: Boj o privatizáciu nemocníc a zdravie vašich blízkych
autor: Juraj Mesík

Začiatkom septembra 2011 sa na Slovensku stala viac ako dve desaťročia nevídaná vec: veľká skupina ľudí sa vzoprela zlovôli politických mafii ovládajúcich štát.

Viac ako 2400 lekárov podalo k 1. decembru 2011 výpovede, aby vyvinuli tlak na podporu svojich štyroch požiadaviek. Nasledovala očierňovacia a nátlaková kampaň stelesnená KDH-áckym obchodníkom s farmakami ľudovo známym ako Pentliarik, toho času dožívajúcim ministrom. Jej cieľom bolo rozleptať a zlomiť odpor lekárov, prikladaním na oheň slovenskej národnej vlastnosti - zúfalosti. Poštváť proti lekárom verejnú mienku, a pokúsiť sa rozoštváť lekárov a zdierané zdravotné sestry. KDH v tejto špinavej hre neuspelo: 23. novembra keď píšem tieto riadky nás od 1. decembra delí 7 dní a 2100 lekárov výpovede nestiahlo. Štát medzitým pod tlakom urobil pár drobných ústupkov a manipulácií - prezident rozhodol o pozastavení premeny nemocníc na akciovky - namiesto zrušenia celého privatizačného projektu - a Všeobecná zdravotná zrazu našla peniaze na aspoň drobné zvýšenie platieb malým a stredným špitálom. Použije na to vraj peniaze získané z "lepšieho výberu poistného, nižšími nákladmi na prevádzku, stabilizáciou nákladov na lieky a z predpokladaných ďalších úspor v liekovej politike." Tieto ústupy sú samozrejme len kozmetické a vzbúrení lekári to dobre vedia.

Aké boli štyri požiadavky, ktoré lekári položili? Dodržiavanie zákonníka práce - nehoráznosť v krajine, kde skoro každý politik kradne, podvádza a prihráva kšefty kamarátom a na zákony zvysova kašle. Dodržiavanie personálnych noriem v nemocniciach - rovnaká absurdnosť, aké normy pre poddaných? Viac peňazí do zdravotníctva a lepšie mzdové ohodnotenie. Odkiaľ by potom štát nabral peniaze na tunelovačky či stotisícové platy a zlaté padáky politickým nominantom? A zastavenie transformácie nemocníc na akciové spoločnosti. Tak to som zvedavý, ako by ste potom vy chceli pripraviť lukratívne ziskové časti nemocníc na privatizáciu tak, aby najbohatší zbohatli ešte viac, chudobní zbytočne nezaťažovali dôchodkový systém a hlúpi ani nezbadali, že sa privatizuje.

Zruinovanie slovenského zdravotníctva je jednou z najtragickjších kapitol vývoja po roku 1989. Jedným z mnohých ukazovateľov jeho úpadku je likvidácia nemocničných lôžok. Nielenže za 20 rokov štát nepostavil jedinú nemocnicu, ale po tom, čo v lete vláda zlikvidovala 150 oddelení a v nich zhruba 3000 lôžok, je dnes v slovenských nemocniciach toľko lôžok, ako ich bolo v roku 1975 - 6,6 na 1000 obyvateľov. Ibaže v roku 1975 nás bolo 4.7 milióna - dnes nás je viac ako 5.4 milióna. V roku 1975 bol stredný vek obyvateľstva 32.5 roka - dnes je to 39 rokov, sme teda v priemere o 6.5 roka starší. Ľudí nad 60 rokov bolo u nás vtedy 650 000. Dnes je ich 980 000, vrátane 305 000 sedemdesiatnikov, 140 000 osemdesiatnikov a asi 12 000 starších. Výrazne staršia populácia znamená zásadne väčšiu potrebu dlhodobej starostlivosti a samozrejme aj lôžok. Tie štát v rámci šetrenia likviduje. Treba povedať, že tým - úplne cynicky, ale veľmi ekonomicky - ušetrí aj na dôchodkoch.

Jeden z najzaujímavejších aspektov postoja časti verejnosti k vzbure lekárov je popri všeludovej zúfalosti, obľudná neúcta ku vzdelaniu, ktorá na Slovensku robí búrku v uplynulých 20 rokoch. Na ilustráciu: pred časom mi jeden petržalský mladík s kamenným ksichtom táral ako by on a hocikto iný hravo vyštudoval medicínu. Chlapča má učňovku - ako inak, s maturitou - a asi najhrubšia kniha ktorú okrem časopisu Playboy v živote prečítal bol Budkáčik a Dubkáčik. Tento jav je omnoho širší: dnes tu máme generáciu mladých dospelých, ktorých veľká časť si akademické tituly doslova a do písmena "vyhodila" v nenáročných - a často nepoužiteľných - disciplínach na podpriemerných školách, na

ktoré chodili štýlom "v utorok do školy, v stredu domov". Táto masa detí dostala tituly v školstve, z ktorého najmenej polovica už dlho neplní primárne vzdelávaciu funkciu, ale slúži ako sociálna sieť pre masu mládeže, ktorá by inak plnila zoznamy nezamestnaných. Vychodili ich bez toho, aby museli tvrdo a dlho drieť. Mnohí z nich vrátane časti ich rodičov myslia, že majú vzdelanie porovnateľné s lekármi. Veď titul ako titul, no nie?

Veľmi ťažký omyl, ale ťažko tomu uverí, kto drinu a dril reálneho štúdia nezažil. Ono to nie je len náhoda, že stovky mladých Nórov študujú na Jeseniovej lekárskej fakulte UK v Martine a nie na povestnej trenčianskej politológii či mnohých ďalších školách, ktorých výška - česť výnimkám - spočíva vo výške ich budov. Netvrdím, že u nás neexistujú školy a fakulty, kde je predpokladom promócie tvrde rigorózne štúdium - ich učitelia a študenti presne vedia o ktorých je reč. Tvrdím ale, že vonkoncom nie je titul ako titul. Tie lekárske sú tvrdo vydretené.

Prečo medicínske vzdelávanie nezdegenerovalo tak ako mnohé iné disciplíny? Odpoveď je prostá: profesori a docenti lekárske fakult a lekárske stavy ako celok nedovolili dať do ruky skalpel, intubačnú tubu, alergény na desenzibilizáciu a mnohé iné nástroje a farmaká, ktoré môžu zabiť, niekomu, kto nevie. Keď pogramotní poslanci sprasia zákony, dajú sa novelizovať. Keď pacient zomrie, je koniec definitívny. Omyly a nešťastia sa samozrejme stávajú - ale práve tvrde štúdium je zárukou toho, že ich nie je omnoho viac.

Tu je ďalší paradox. Poslancom alebo ministrom môže byť na Slovensku hocikto, dno akoby ani neexistovalo. Lekárom sa môže stať len ten kto prejde hustým sitom a drinou. Tento stav v situácii skoro všeobecného úpadku úrovne vzdelanosti na Slovensku je výsledkom práce mnohých členov lekárskeho stavu. Súčasne skutočnosť, že lekárov na rozdiel od ministrov, vysokých úradníkov a dobre platených členov správnych rád množstva štátnych firiem nemožno politicky menovať sa ukázala byť aj zdrojom ich sily keď lekári konečne dospeli k poznaniu, že ich politici budú dovtedy zneužívať a klamať, kým nebuchnú do stola. Každá spoločnosť dokáže v pohode existovať bez ministrov, poslancov, strán a ďalších štruktúr parazitujúcich na daniach občanov. Žiadna ale nedokáže úspešne existovať bez lekárov a sestier.

Čudujem sa len, že lekári nie sú vo svojich požiadavkách omnoho priamejší: mali by žiadať najmenej rovnaké príjmy ako majú poslanci. Nebola by to vôbec prehnaná požiadavka - naopak, choré je, že rôzne kreatúry v parlamente zarábajú viac ako atestovaní lekári. Ak sa vám to zdá uletené, vedzte, že primár v Česku má dnes približne rovnaký plat ako poslanec - 76 000 českých korún čo je približne 3000 eur. Lekár v nemocnici zarobí v priemere 61.000 korún, praktický lekár 44.000. Na Západe je to samozrejme už dávno. Aká je realita plátov lekárov u nás? Za uplynulé mesiace sme na túto tému počuli záplavu neuveriteľných nezmyslov, ktorých účelom bolo šíriť závisť a jej vlastnú sestru nenávisť. Podľa štatistiky Lekárskeho odborového združenia má mladý lekár nástupný plat 600 eur - inými slovami priemerný plat 4,70 eur na hodinu, teda toľko ako hosteska s 5 až 6 eurami či vykladač tovaru s 3 až 4 eurami. Lekár s dvomi atestáciami - čo znamená obrovské množstvo ďalšieho štúdia - a s takmer 20-ročnou praxou si na výplatnej páske nájde 1030 eur. 112 hodín nadčasov znamená plus 545 eur - keby ale v slovenskom zdravotníctve platili zákony, mal by ich mať lekár najviac 33 hodín mesačne. Lekári žiadajú platy pre mladých lekárov vo výške 1153 eur brutto, pre špecialistov 2307 eur - teda zhruba také, aké sú bežné v Česku. Pre mladých lekárov a lekárske žiadajú hodinovú mzdu vo výške 6,80 eura, pre lekára s praxou 13,50 eura. Chirurg nemocnice vo

Svidníku nedávno pre médiá povedal že cez sviatky operujú za asi 1,60 eura za hodinu...

Pre spoločnosť je ale na vzbure lekárov omnoho dôležitejší ich odpor voči takzvanej transformácii verejných nemocníc na akciové spoločnosti. Šéf KDH Figel' si pred pár dňami vystrelil z intelektu voličov KDH, keď napísal, že, citujem, " (minister zdravotníctva) sa nielen vyjadril, že štát bude stopercentným akcionárom nemocníc, dal to dokonca do návrhu zákona". Sociodemografické charakteristiky voličskej základne tejto partaje sú dlhodobo známe a Figel' ich určite dobre pozná, ale aj tak - kto by bol povedal, že od nich KDH očakáva, že mu zožerú aj takúto hlúposť? Realita je neúprosná: ani Figel', ani žiadny slovenský zákon nedokážu absolútne nič garantovať. Ani mocné modlitby predsedu KDH, ba ani púte do Vatikánu by nezabránili dobre premyslenému scenáru na konci ktorého sú šťastní majitelia nemocníc a masa plebsu bez náročnejšej zdravotnej starostlivosti.

Predstavme si ďalší vývoj, keby Pentliarik a spol. uspeli: Okamžite po premene nemocníc na štátom vlastnené akciové spoločnosti vymenujú politické partaje do ich správnych rád svojich verných a sponzorov. Tí si vzápätí odhlasujú prezidentské platy na úrovni preslávenej Košickej teplárenskej alebo Národnej diaľničnej spoločnosti - pripomeňme si ako nedávno po 6 týždňoch vo vedení Teplárne Košice nominant SDKÚ Podhorský priniesol šťastnej rodine domov odchodné 90.000 eur. Premena nemocníc na akciovky by vyrobila peknú kôpku ďalších šťastných ľudí a rodín - okresní funkcionári a politicky menovaní šéfovia špitálov sa už nevedia dočkať. Títo ľudia by samozrejme s nemocnicami neurobili nič - tak, ako to politicky nominovaní riaditelia nedokázali už mnoho volebných období. Behom krátkej doby by sa nemocnice, tentoraz už ako akciové spoločnosti, znova ocitli v dlhoch. Čo by potom urobil štát? Odpredal minoritný balík akcií finančným skupinám, ktoré by tak za vyzvážania zvonov po celom Slovensku "zachránili nemocnice pred kolapsom".

Čo by potom urobili finančné skupiny? Nemocnice by predsa "vyčistili": zrušili resp. radikálne by obmedzili finančne náročné oddelenia zabezpečujúce starostlivosť o chronicky chorých a starých ľudí a ponechali by finančne podstatne menej náročné oddelenia, takzvané ziskové. V ďalšom kroku by urobili "sanáciu" nemocníc - úplné oddelenie lukratívnych zložiek vhodných na sprivatizovanie od nákladných, ale pre ťažko chorých ľudí zásadne dôležitých oddelení, ktoré by zostali ako čierny Peter v rukách štátu. Bola by to chirurgicky presná operácia.

Finančné skupiny by tak nielen zvýšili svoje zisky, ale aj zásadným spôsobom upevnili svoju kontrolu nielen nad lekármi, ale nad celou spoločnosťou. Stali by sa nenápadnými páňmi nášho života a smrti. Jediná otázka, ktorá pre mňa v celom tomto pláne ešte zostáva otázkou, je aké sú asi v hre provízie.

Partia privatizátorov nemocníc zďaleka nie je obmedzená na KDH. Platinová SDKÚ sa už verejne vyjadrila, že v prípade úspechu v marcových parlamentných voľbách mieni pokračovať v transformácii nemocníc. Strana sa to vraj bude snažiť presadiť vo vládnom programe. Most-Híd urobí, čo povedia modrí a čierni, na SASe už nezáleží. Exminister zdravotníctva za Smer Raši v televíznej debate nedávno správne povedal o čo ide: "Transformáciou na akciové spoločnosti sa budú nemocnice riadiť obchodným zákonníkom a ten hovorí, že ak akciová spoločnosť vytvára stratu, ide do konkurzu a tomu sa nevie vyhnúť ani nemocnica. Hrozí tam vstup privátnych finančných skupín." Raši tiež správne tvrdí, že slovenské zdravotníctvo potrebuje viac peňazí a vie aj kto neplatí: "Kto by mal platiť viac, je to platba za poistencov

štátu. Máme viac ako tri milióny ľudí, za ktorých platí štát a, bohužiaľ, platba za poistencov štátu medziročne klesla a tieto finančné prostriedky z môjho pohľadu v systéme chýbajú". To, že to (aj) v Smere vedia, samozrejme vôbec neznamená, že Smer chce privatizácii zdravotníctva skutočne zabrániť, ani to, že zvýši odvody za poistencov štátu. Znamenalo by to totiž omnoho menej peňazí na tunelovanie a betónovanie diaľnic a iné formy rozkrádania peňazí daňových poplatníkov.

A čo sa stane, ak Ivetta Radičová neurobí to, čo mala urobiť už dávno, teda poslať KDHáckeho "reformátora" zdravotníctva domov predávať lieky? Prvého decembra sa zrúti slovenské zdravotníctvo. Mladí, zdraví a bohatí sa budú mať ešte nejakú chvíľu pocit, že sa nič nedeje, ale naši starší, chorí a chudobní príbuzní a spoluobčania sa ocitnú bez pomoci a začnú zomierať vyšším tempom. Veľká väčšina náročnejších chirurgických operácií sa zastaví, lebo pacientov nebude mať kto ani uspať, ani odoperovať, ani sa o nich starať po operáciách. Najťažšie choré deti zostanú bez potrebnej liečby. Pre mnohých lekárov s deťmi a rodinami naozaj nebolo ľahké riskovať stratu práce a emigráciu niekam do hája do Saudskej Arábie, ale keď nebudú mať inú možnosť, urobia tak. Za vysoké platy potom budú implantovať bedrové kĺby šejkom, a naši rodičia a starí rodičia budú na invalidných vozíkoch - ak na ne samozrejme budú ešte mať. Tí najkvalitnejší atestovaní lekári, ktorých výchova trvá 20-30 rokov sa totiž vo svete celkom iste nestratia. Keď raz ale Slovensko opustia, nazad do slovenskej chudoby ich už nik a nič nedokáže prilákať. Miklošovský štát, ktorý neváha desiatkami miliónov eur uplácať Samsung a Kiu, aby vytvorili pár tisíc dočasných proletárskych miest, vyženie z krajiny obrovský ľudský kapitál, ktorý už nikto nijak neobnoví. Gaunerí sú to, nie hospodári. Patrí im opovrhnutie rozmýšľajúcich ľudí.

Vzbúreným lekárom naopak patrí uznanie a obdiv, že sa nenechali ani rozbiť, ani skorumpovať skutočne masívnou kampaňou a zastrašovaním "zbožných" ľudí z KDH, ani skvelých ekonómov z SDKÚ. V krajine, kde sú uhýbanie a zbabelosť endemické je to naozaj neuveriteľné. Lekári obnovili našu nádej, že ešte nie sme všetci nevoľníci skorumpovaných politických strán a oligarchov. Že hra na výber menšieho zla spomedzi skorumpovaných a diletantských partají môže byť na Slovensku konečne za svojim zenitom.

LOZ vyhlasuje:Premiérka klam

TERAZ JE TO NA KAŽDOM Z NÁS!!!

Odmietame klamstvá, ktoré odznali v médiách!!!

Ako uviedla TASR: Lekárski odborári žiadajú odvolanie ministra zdravotníctva Ivana Uhliarika (KDH) "Dlhodobo podceňoval situáciu, nekomunikoval, ale hlavne neriešil požiadavky lekárov, ktoré ponúkajú a ponúkali riešenie problémov slovenského zdravotníctva a tým spôsobom spôsobil nebezpečenstvo vyhlásenia núdzového stavu, ktoré by prinieslo a môže priniesť vážne ekonomické straty," odôvodnil žiadosť odborárov šéf Lekárskeho odborového združenia Marian Kollár po rokovaní s ministrom Uhliarikom a premiérkou Ivetou Radičovou (SDKÚ-DS).

LOZ sa nezhodli s vládou ani na legislatívnej forme dodržiavania Zákonníka práce, ani na definitívnom zrušení transformácie nemocníc na akciové spoločnosti. Pokus o dohodu stroskotal aj na otázke platov. Pritom LOZ žiadalo aby sa platová požiadavka týkala VŠETKÝCH!!! Oni nehorázne klamú.

Aby bolo všetkým jasné prvá a posledná ponuka premiérky 4,7 - 7 € /hod. !!!

A naša požiadavka 1,5 - 3 násobok PM v ND, o tom sa ani nemienila baviť, žiadne systémové kroky od vlády.

V najbližších hodinách Vás budeme informovať o aktuálnej situácii.

<http://www.loz.sk/neprijali-nasu-ponuku!-a-odmietame-klamstva-ktore-prezentovala-premierka-v-mediach>

+++++

Kšefty so stimulmi. Pán prezident – zobud'te sa!

25. November 2011

No konečne! Klub 500 – slovenskí podnikatelia sa konečne nechali počuť, že protestujú proti udeľovaniu vládnych stimulov zahraničným podnikateľom na Slovensku. Korupcia je tu zaručená, bez akýchkoľvek pochybností..., ale ťažko dokázateľná. Ani minister, ani štátni tajomníci nie sú takí tupí, že by sa teraz v záverečnej fáze "vládnutia" nechali blbo nachytať...

Teraz sa s roznohmi zmluvami, zakázkami, stimulmi...akosi roztrhlo vrece. A datuje sa to od vyslovenia nedovere vlády – od plánu predčasných volieb – to si musí všimnúť aj slepec v ústave hluchonemých...

Len čo som si tak námatkovo všimol: Fígel' – SKANSKA, Mikloš – ORANGE, Galko – kšeft za 2 milióny bez výberového konania, Krajcer – dodatky k zmluvám RTVS, Miškov – SAMSUNG + ostatné firmy, ktoré sa "vraj" vyhrážajú, že odídu zo Slovenska... Pred tým sa nič nedialo, a teraz je toho akosi priveľa nie? Pán prezident! Čo keby ste všetky zmluvy, dodatky, úľavy atd zastavil, alebo ich schvaľovaním poveril nezávislé komisie odborníkov + zástupcov koalície i opozície??? A nebolo by najlepšie odvolať do 24 hodín vládu Radičovej – a radšej poveriť úradnícku vládu odborníkov?

Veď je to až do neba volajúce, že tu nejde teraz o nič iné, ako rýchlo nakradnúť – kým je ešte možnosť...

+++++

Odporucam do pozornosti článok "Švédsky recept na krízu vyhráva" zo SME:

<http://www.sme.sk/c/6152506/svedsky-recept-na-krizu-vyhrava.html>

Švédsky recept na krízu vyhráva

Minister financií severskej krajiny bol podľa [Financial Times](#) tento rok najlepši.

[LONDÝN](#), BRATISLAVA. Severania majú v rámci Európy najlepší recept na hospodársku krízu. To si [myslia porotcovia Financial Times](#), ktorí za topministra financií z 19 najvýznamnejších ekonomík v Európskej únii vybrali švédskeho Andersa Borgia.

Najlepší ministri financií

- 1. Anders Borg (Švédsko)
- 2. Wolfgang Schäuble (Nemecko)
- 3. Jacek Rostowski (Poľsko)
- 4. Didier Reynders (Belgicko)
- 5. JeanClaude Juncker ([Luxembursko](#))
- 6. [Ivan Mikloš](#) (Slovensko)
- 7. George Osborne (Británia)
- 8. Miroslav Kalousek (ČR)
- ...
- 18. Giulio Tremonti (Taliansko)
- 19. Evangelos Venizelos (Grécko)

[Hodnotenie Financial Times](#) 19 šéfov významných ekonomík EÚ a eurozóny

Z lanského štvrtého miesta vyletel nekonvenčný Švéd s vlasmi vo vrkoči a náušnicou v uchu na čelo rebríčka.

Raj pre ľavicu sa zmenil

Borg (43) podľa poroty dobre rozumie situácii, podarilo sa mu presadiť pri riešení hospodárskej krízy v eurozóne skúsenosti Švédska s krachom bánk v 90. rokoch a ekonomike krajiny sa tento rok darilo aj vďaka reformám a opatrnej fiškálnej politike.

[Magazín Economist napísal](#), že kedysi sa na Švédsko ako na raj sociálnych výhod s obdivom pozerali ľavičiari z celého sveta, no teraz inšpiruje pravicu.

Reformy, ktoré zaviedla od roku [2006](#) stredopravá koalícia Fredrika Reinfeldta, krajine umožnili zvýšiť počet pracovných miest v súkromnej sfére, ktorý vytrvalo stagnoval. Znížili [dane](#) a osekali sociálne výhody.

Európska agentúra Eurostat Švédsku na tento rok predpovedá štvorpercentný hospodársky rast, ktorý mu môže závidieť väčšina krajín únie. Má aj jeden z najnižších štátnych dlhov v únii (40 percent HDP).

Jeho systém vzdelávania a zdravotníctva mnohí obdivujú. Švédi majú vzdelanú pracovnú silu, nízku [nezamestnanosť](#) a vo svete úspešné alebo známe podniky ako Ericsson, Telia alebo Volvo.

Hoci Volvo malo v posledných rokoch hospodárske problémy a vlani ho odkúpila čínska firma, stále je to svetoznáma značka, ktorá pochádza zo Švédska.

Deväťmiliónovému Švédsku pomohlo aj to, že je mimo eurozóny. Kríza v ďalších krajinách únie ho však ohrozuje, lebo jeho ekonomika závisí od exportu. Budúci rok sa preto predpokladá, že jeho rast sa výrazne spomalí. Švédska banka SEB varovala, že sa môže znížiť na 0,7 percenta.

Verí v euroval

Slováci v rebríčku dopadli relatívne dobre, Ivan Mikloš skončil šiesty. V rámci ekonomických ukazovateľov ho dokonca hodnotili ako druhého. Porota Financial Times však všetkých ministrov skritizovala, že sa len bezmocne prizerali vymknutiu sa krízy spod kontroly.

Borg, ktorý kedysi pracoval ako ekonóm v banke a bol poradcom švédskej národnej banky, vedie financie krajiny už šesť rokov.

Verí, že vyriešiť krízu pomôže euroval založený na fiškálnej solidarite medzi krajinami eurozóny a rýchla realizácia záchranných plánov. Žiadny ekonomický model však nie je univerzálny. Švédi sú podľa Economistu pri tvrdeniach o dokonalosti svojej krajiny opatrní. Bývalý švédsky premiér Carl Bildt to [pre magazín zhodnotil s vtipom](#).

Severský vzor

Pre neho by dokonalá krajina podľa severského vzoru mala „fínske vzdelávanie, estónsku progresívnu daňovú politiku, dánsky pracovný trh, islandské podnikanie, švédske riadenie veľkých spoločností a nórsku ropu“.

+++++

Richard Sulik

Boľavý návrat k vznešeným cieľom

<http://richardsulik.blog.sme.sk/c/281043/Bolavy-navrat-k-vznesenym-cielom.html>

Vypočujte si múdre slová tohto kardiológa. Víno je božský nápoj v ktorom máme zlúčené slnko a zem. Jeho účinky blahodárne pôsobia na naše zdravie, zvlášť na naše cievy

a srdce. Pite ho denne v miere, pite ho s pôžitkom, užívajte jeho chuť, ktorá bola určená minerálmi pôdy z ktorej pochádza.

Už Johann Wolfgang von Goethe povedal: „Vino povznáša naše myšlienky a robí z nás Bohov“.

Pri výbere vína klad'te dôraz na jeho kvalitu – pite radšej menej, ale dobré víno, pite na zdravie!

Kardiolog Prof.Milan Samanek

Klikni na:

<https://docs.google.com/leaf?id=0B-hNObXMVmitODJmMzI0MzYtOWI3ZS00MTYxLTgyOGQtOWFIYTk3NzFhZmRh&hl=cs...dneskaTak>

Ohlas od „ Kanadský Slovák“

Kardiolog Prof.Milan Samanek

Dakujem za poslanie jedného z

-najhodnotnejších

-najzrozumiteľnejších

-najinteligentnejších

-najvychovejších

-najpravdivejších

-najpochopteľnejších

-a najpožehnanejších

video klipov, ktoré som obdržal.

Vypočujte si múdre slová tohto kardiológa. Víno je božský nápoj v ktorom máme zlúčené slnko a zem. Jeho účinky blahodárne pôsobia na naše zdravie, zvlášť na naše cievy a srdce. Pite ho denne v miere, pite ho s pôžitkom, užívajte jeho chuť, ktorá bola určená minerálmi pôdy z ktorej pochádza.

Už Johann Wolfgang von Goethe povedal: „Vino povznáša naše myšlienky a robí z nás Bohov“.

Pri výbere vína klad'te dôraz na jeho kvalitu – pite radšej menej, ale dobré víno, pite na zdravie!

+++++

Stanovisko Vladimíra Mečiara

Ku kríze v zdravotníctve

Kríza v zdravotníctve je prejavom zlého, chaotického riadenia štátu ako celku. Základný problém spočíva v nedostatku peňazí pri znižovaní sumy za poistencov, za ktorých platí štát. Toto znižovanie pokračuje. Čiže kríza je naprogramovaná na ďalší rok. Za to môže parlament, vláda SR a politické strany.

Kríza je hlbšia. Treba prebudovať celý systém od štátnej správy, cez zákony, financovanie, funkcie poisťovacích spoločností, rozbitie zdravotných zariadení na množstvo prvkov, ktoré navzájom nie sú dostatočne koordinované. Nie je pravda, že vláda SR nemôže prijímať dlhodobé záväzky voči lekárom.

Vychádzame z ústavného stavu, že kompetencie vlády SR sú delené medzi vládou SR a prezidentom SR. A aj keď vláda SR končí, prezident SR zostáva. Čiže za výkonnú moc by mali podpisovať záväzky prezident SR a vláda SR voči lekárom spoločne. Vtedy sú záväzné pre každú vládu SR, ktorá príde.

Nie je dobré, ak sa redukuje celá otázka iba na mzdy lekárom, pretože aj lekár, aj pacient, sú rukojemníkmi zlého systému. Nie je pravda, že privatizácia je všeliek. A práve, aby privatizácia bola ekonomicky vynútená, tak sa zdravotníctvo podfinancováva. Všetci sa tvária, že to nevidia, v parlamente aj vo vláde, a všetci vedia, že to tak bude.

Vyhlásenie núdzového stavu v zdravotníctve je nešťastným opatrením v situácii, keď nevidia nájsť kompromis. Je ľahšie vymeniť nekompetentnú vládu a ministra, ako vyhlasovať núdzový stav a poznačiť tak lekárskeho stav na Slovensku na veľa rokov. To nie sú nepriatelia štátu.

Vyhlásenie núdzového stavu nič nevyrieši. Nevyrieši nedostatok peňazí. Nevyrieši systémové chyby. Dokonca nerieši ani to, aby lekárom pokračoval pracovný pomer. Ten im končí v danú lehotu. A pracovný pomer končí dňom dňom ukončenia núdzového stavu.

Vláda prechádza k systému represíí v situácii, keď vláda SR nie je, a keď zjavne vnútorné problémy Slovenska nezvláda už dva roky. Zodpovednosť je tých, ktorí rozhodli o pokračovaní tejto agónie. Všetky čiastkové opatrenia sú iba plátaním vyditeľných dier.

Po sestrách lekári nemocníc, odborní lekári a ďalšie skupiny lekárov sú oprávnené nespokojné. Preto zasluhujú skôr, aby zdravotníctvo získalo podporu a nie represiu. To nie je hra o percentá na voľby. To je hra o životy, bolesť a utrpenie ľudí, ktorí pomoc potrebujú.

Som povďačný pani poverenej predsedkyni vlády SR, že verejne priznala, že od odby Mečiarovej vlády sa zásadné otázky neriešili. Mohla by priznať aj to, že Mečiarova vláda uzákonila zvyšovanie platov lekárov o sedem percent.

Bola to vláda slovenských komických demokratov, ktorá tieto opatrenia

zrušila a ničím nenahradila. Bola to Mečiarova vláda, ktorá naposledy riešila platy špičkových odborníkov. Kríza ukazuje, že terajšie strany v parlamente nemajú žiadne riešenie pre uspokojivé postavenie slovenskej inteligencie v SR.

----- Lekári bojujú za skutočný sociálny štát pre Slovákov

Lekári bojujú za občanov. Ľudia však pod vplyvom médií otáčajú svoju podporu. Bojujú za občanov preto, lebo poistenci štátu platia čoraz menej zdravotným poisťovniam. Môže za to štát. Poistenci neplatia, platí za nich štát menej a menej, ako vysvetlil vo svojom stanovisku Vladimír Mečiar. Tak sa stáva, že akciové spoločnosti takýchto poistencov prehadzujú na iné nemocnice.

Ak však budú všetky nemocnice akciovými spoločnosťami, potom sa poistenci štátu stanú občanmi druhej kategórie. Pritom ide o deti a dôchodcov v najväčšej miere. Potom sú to štátni zamestnanci, ktorí sú tiež poistencami Všeobecno - zdravotnej poisťovne. Tak za koho bojujú lekári? Za svoje platy? To je krátkozraký pohľad poverenej vlády a jej poslušných mediálnych nohsledov.

Jednoducho lekári chcú záruky, že prevody nemocníc na akciové spoločnosti nebudú možné. Ak by sa tak stalo, potom cez exekúcie sa týchto zdravotníckych zariadení zmocnia finančné skupiny. A tie potom budú z robiť z nemocníc lukratívne miesta vlastných zárobkov. A ľudia druhej kategórie, za ktorých bude platiť štát, nebudú dostávať adekvátnu starostlivosť.

Dnes sa nás snaží prezident Ivan Gašparovič spolu s parlamentnými stranami presvedčiť, že rozhodnutie o transformácii nemocníc je odložené pre voľby. A že všetko sa rozhodne až po nich. Lenže takéto odloženie nič nerieši. Lekári majú pravdu, že chcú definitívne škrtnúť tento scenár tichej privatizácie nemocníc. Jej odloženie spolu s opozíciou nedáva totiž záruku, že po voľbách sa k nemu nevrátia aj iné ako dnešné vládne strany.

Stačí sa pozrieť na vplyv finančných skupín na politickú scénu. Predseda ĽS-HZDS hovorí jasne, že týmto skupinám je dnes už jedno, či vládne koalícia alebo opozícia. Preto nesmú lekári so svojím protestom prestať. Majú podľa Mečiara šancu uspieť, lebo prezident spolu s poverenou vládou môžu podpísať záväzok platný aj pre ďalšie vládne kabinety. A to, že k žiadnej transformácii nemocníc nepríde.

Ak teraz lekári uhnú, potom tu onedlho budeme mať občanov dvoch kategórií. To nie je o platoch lekárov. O demagógiu z médií. Je to o riziku, ktorému chcú lekári zabrániť. Čo sa s tým dá urobiť? Podporiť lekárske protesty. Lebo lekári bojujú za najzraniteľnejšie skupiny občanov. Bojujú za to, aby Slovensko ostalo aj do budúcnosti skutočne sociálnym štátom. Nielen na papieri.

----- Za čo bojujú lekári?

Riešenie protestu lekárov zo strany štátu si zaslúži príkre odsúdenie. Kým ako upozornil Vladimír Mečiar, v Česku sa pri štrajku lekárov štát poctivo pripravoval a tvorili sa krízové štáby na rôznych úrovniach, na Slovensku je to inak. U nás je to tak, že vláda vydiera všetky zúčastnené strany. Nielen lekárov, ale aj občanov. Lekárov vydierajú klamstvami, ktoré o nich šíria. Občanov zavádzajú rôznymi výmyslami. U

nás je to tak.

Najnovšie minister zdravotníctva šiel tak ďaleko vo svojej obrazotvornosti, že hovorí o lekároch ako o ostrostrelcoch, ktorí namiesto pištolí vraj na vládu mieria skalpelmi. Vieme, prečo sa tak Ivan Uhliarik snaží? Nič nám nehovorí fakt, že do politiky prišiel z prostredia súkromnej zdravotnej poisťovne? A priniesol si odtiaľ aj svojich verných do funkcií na ministerstve? To sú fakty, ktoré by slobodná tlač v slobodnej krajine dookola obmieľala.

Žijeme v slobodnej krajine, kde pôsobí slobodná tlač? Novinár, ktorý bol známy zo svojho prisluhovania jednému politickému pohľadu na slovenskú spoločnosť vstupuje do politiky. Ešte je v nej len jeden deň a už svojim kolegom odkázal, že sú svine. Použil až takéto silné prirovnanie a jeho bývalí kolegovia sú ticho. Taká je úroveň našej demokracie a slobody. Nečudo, že lekári nemajú zástancov vo verejnej mienke. Rozumie im však verejnosť?

Pod ťarchou lží šírených vládnu propagandou sa občania cítia zajatcami, ktorí nechápu, kto ich v skutočnosti zajal. Stačí si zopakovať fakty, na aké poukazuje opakovane predseda ES-HZDS. Poistenci štátu dostávajú čoraz menej. Sú ticho, lebo poistné za nich platí štát. Sú anonymní, lebo sú rozdrobení v rôznych sociálnych skupinách. Nedokážu sa brániť. A pritom je to ľahké. Stačí sa pozrieť na to, čo sa deje v parlamente.

Práve tu sa začala zvada vo finančnom výbore o štátnom rozpočte, kde sa zrazu objavilo ďalšie zníženie platieb za poistencov, za ktorých zdravotné poistné platí štát. Títo občania sa stávajú rukojemníkmi štátu. Mečiar hovorí, že ak štát nie je príležitosť pre všetkých, prestáva byť vlasťou. Môžu za to lekári? Veď oni chcú len to, aby parlament zrušil reformu nemocníc. Aby nemohla vzniknúť situácia, že poistencov za štát nebude mať kto ošetriť. A za to sa oplatí bojovať.

Stanislav Háber

Zdravotníctvo - celý článok Mesík

Mili priatelia, prosím precitajte si tento článok od pana Mesíka. Rena

Na nože: Boj o privatizáciu nemocníc a zdravie vašich blízkych
kulminuje autor: Juraj Mesík

Začiatkom septembra 2011 sa na Slovensku stala viac ako dve desaťročia nevídaná vec: veľká skupina ľudí sa vzoprela zlovůli politických mafii ovládajúcich štát.

Viac ako 2400 lekárov podalo k 1. decembru 2011 výpovede, aby vyvinuli tlak na podporu svojich štyroch požiadaviek. Nasledovala očierňovacia a nátlaková kampaň stelesnená KDH-áckym obchodníkom s farmakami ľudovo známym ako Pentliarik, toho času dožívajúcim ministrom. Jej cieľom bolo rozleptať a zlomiť odpor lekárov, prikladaním na oheň slovenskej národnej vlastnosti - závesti. Poštváť proti lekárom verejnú mienku, a pokúsiť sa rozoštváť lekárov a zdierané zdravotné sestry. KDH v tejto špinavej hre neuspelo: 23. novembra keď píšem tieto riadky nás od 1. decembra delí 7 dní a 2100 lekárov výpovede nestiahlo. Štát medzitým pod tlakom urobil pár drobných ústupkov a manipulácií - prezident rozhodol o pozastavení premeny nemocníc na akciovky - namiesto zrušenia celého privatizačného projektu - a Všeobecná zdravotná zrazu našla peniaze na aspoň drobné zvýšenie platieb malým a stredným špitálom. Použije na to vraj peniaze získané z "lepšieho výberu poistného, nižšími nákladmi na prevádzku, stabilizáciou nákladov na lieky a z predpokladaných ďalších úspor v liekovej politike." Tieto ústupky sú samozrejme len kozmetické a vzbúrení lekári to dobre vedia.

Aké boli štyri požiadavky, ktoré lekári položili? Dodržiavanie zákonníka práce - nehoráznosť v krajine, kde skoro každý politik kradne, podvádza a prihráva kšefty kamarátom a na zákony zvysoka kašle. Dodržiavanie personálnych noriem v nemocniciach - rovnaká absurdnosť, aké normy pre poddaných? Viac peňazí do zdravotníctva a lepšie mzdové ohodnotenie. Odkiaľ by potom štát nabral peniaze na tunelovačky či stotisícové platy a zlaté padáky politickým nominantom? A zastavenie transformácie nemocníc na akciové spoločnosti. Tak to som zvedavý, ako by ste potom vy chceli pripraviť lukratívne ziskové časti nemocníc na privatizáciu tak, aby najbohatší zbohatli ešte viac, chudobní zbytočne nezaťažovali dôchodkový systém a hlúpi ani nezbadali, že sa privatizuje.

Zruinovanie slovenského zdravotníctva je jednou z najtragickjších kapitol vývoja po roku 1989. Jedným z mnohých ukazovateľov jeho úpadku je likvidácia nemocničných lôžok. Nielenže za 20 rokov štát nepostavil jedinú nemocnicu, ale po tom, čo v lete vláda zlikvidovala 150 oddelení a v nich zhruba 3000 lôžok, je dnes v slovenských nemocniciach toľko lôžok, ako ich bolo v roku 1975 - 6,6 na 1000 obyvateľov. Ibaže v roku 1975 nás bolo 4.7 milióna - dnes nás je viac ako 5.4 milióna. V roku 1975 bol stredný vek obyvateľstva 32.5 roka - dnes je to 39 rokov, sme teda v priemere o 6.5 roka starší. Ľudí nad 60 rokov bolo u nás vtedy 650 000. Dnes je ich 980 000, vrátane 305 000 sedemdesiatnikov, 140 000 osemdesiatnikov a asi 12 000 starších. Výrazne staršia populácia znamená zásadne väčšiu potrebu dlhodobej starostlivosti a samozrejme aj lôžok. Tie štát v rámci šetrenia likviduje. Treba povedať, že tým - úplne cynicky, ale veľmi ekonomicky - ušetrí aj na dôchodkoch.

Jeden z najzaujímavejších aspektov postoja časti verejnosti k vzbure lekárov je popri všefudovej závislosti, obľudná neúcta ku vzdelaniu, ktorá na Slovensku rozbujnela v uplynulých 20 rokoch. Na ilustráciu: pred časom mi jeden petržalský mladík s kamenným ksichtom táral ako by on a hocikto iný hravo vyštudoval medicínu. Chlapča má učňovku - ako inak, s maturitou - a asi najhrubšia kniha ktorú okrem časopisu Playboy v živote prečítal bol Budkáčik a Dubkáčik. Tento jav je omnoho širší: dnes tu máme generáciu mladých dospelých, ktorých veľká časť si akademické tituly doslova a do písma "vychodila" v nenáročných - a často nepoužiteľných - disciplínach na podpriemerných školách, na ktoré chodili štýlom "v utorok do školy, v stredu domov". Táto masa detí dostala tituly v školstve, z ktorého najmenej polovica už dlho neplní primárne vzdelávaciu funkciu, ale slúži ako sociálna sieť pre masu mládeže, ktorá by inak plnila zoznamy nezamestnaných. Vychodili ich bez toho, aby museli tvrdo a dlho drieť. Mnohí z nich vrátane časti ich rodičov myslia, že majú vzdelanie porovnateľné s lekármi. Veď titul ako titul, no nie?

Veľmi ťažký omyl, ale ťažko tomu uverí, kto drinu a dril reálneho štúdia nezažil. Ono to nie je len náhoda, že stovky mladých Nórov študujú na Jeseniovej lekárskej fakulte UK v Martine a nie na povestnej trenčianskej politológii či mnohých ďalších školách, ktorých výška - česť výnimkám - spočíva vo výške ich budov. Netvrdím, že u nás neexistujú školy a fakulty, kde je predpokladom promócie tvrde rigorózne štúdium - ich učitelia a študenti presne vedia o ktorých je reč. Tvrdím ale, že vonkoncom nie je titul ako titul. Tie lekárske sú tvrdo vydeté.

Prečo medicínske vzdelávanie nezdegenerovalo tak ako mnohé iné disciplíny? Odpoveď je prostá: profesori a docenti lekárske fakulty a lekárskeho stavu ako celok nedovolili dať do ruky skalpel, intubačnú tubu, alergény na desenzibilizáciu a mnohé iné nástroje a farmaká,

ktoré môžu zabiť, niekomu, kto nevie. Keď pologramotní poslanci sprasia zákony, dajú sa novelizovať. Keď pacient zomrie, je koniec definitívny. Omyly a nešťastia sa samozrejme stávajú - ale práve tvrdé štúdium je zárukou toho, že ich nie je omnoho viac.

Tu je ďalší paradox. Poslancom alebo ministrom môže byť na Slovensku hocikto, dno akoby ani neexistovalo. Lekárom sa môže stať len ten kto prejde hustým sitom a drinou. Tento stav v situácii skoro všeobecného úpadku úrovne vzdelanosti na Slovensku je výsledkom práce mnohých členov lekárskeho stavu. Súčasne skutočnosť, že lekárov na rozdiel od ministrov, vysokých úradníkov a dobre platených členov správnych rád množstva štátnych firiem nemožno politicky menovať sa ukázala byť aj zdrojom ich sily keď lekári konečne dospeli k poznaniu, že ich politici budú dovtedy zneužívať a klamať, kým nebuchnú do stola. Každá spoločnosť dokáže v pohode existovať bez ministrov, poslancov, strán a ďalších štruktúr parazitujúcich na daniach občanov. Žiadna ale nedokáže úspešne existovať bez lekárov a sestier.

Čudujem sa len, že lekári nie sú vo svojich požiadavkách omnoho priamejší: mali by žiadať najmenej rovnaké príjmy ako majú poslanci. Nebola by to vôbec prehnaná požiadavka - naopak, choré je, že rôzne kreatúry v parlamente zarábajú viac ako atestovaní lekári. Ak sa vám to zdá uletené, vedzte, že primár v Česku má dnes približne rovnaký plat ako poslanec - 76 000 českých korún čo je približne 3000 eur. Lekár v nemocnici zarobí v priemere 61.000 korún, praktický lekár 44.000. Na Západe je to samozrejme už dávno. Aká je realita plátov lekárov u nás? Za uplynulé mesiace sme na túto tému počuli záplavu neuveriteľných nezmyslov, ktorých účelom bolo šíriť závisť a jej vlastnú sestru nenávisť. Podľa štatistiky Lekárskeho odborového združenia má mladý lekár nástupný plat 600 eur - inými slovami priemerný plat 4,70 eur na hodinu, teda toľko ako hosteska s 5 až 6 eurami či vykladač tovaru s 3 až 4 eurami. Lekár s dvomi atestáciami - čo znamená obrovské množstvo ďalšieho štúdia - a s takmer 20-ročnou praxou si na výplatnej páske nájde 1030 eur. 112 hodín nadčasov znamená plus 545 eur - keby ale v slovenskom zdravotníctve platili zákony, mal by ich mať lekár najviac 33 hodín mesačne. Lekári žiadajú platy pre mladých lekárov vo výške 1153 eur brutto, pre špecialistov 2307 eur - teda zhruba také, aké sú bežné v Česku. Pre mladých lekárov a lekárkych žiadajú hodinovú mzdu vo výške 6,80 eura, pre lekára s praxou 13,50 eura. Chirurg nemocnice vo Svidníku nedávno pre médiá povedal že cez sviatky operujú za asi 1,60 eura za hodinu...

Pre spoločnosť je ale na vzbure lekárov omnoho dôležitejší ich odpor voči takzvanej transformácii verejných nemocníc na akciové spoločnosti. Šéf KDH Figel' si pred pár dňami vystrelil z intelektu voličov KDH, keď napísal, že, citujem, " (minister zdravotníctva) sa nielen vyjadril, že štát bude stopercentným akcionárom nemocníc, dal to dokonca do návrhu zákona". Sociodemografické charakteristiky voličskej základne tejto partaje sú dlhodobo známe a Figel' ich určite dobre pozná, ale aj tak - kto by bol povedal, že od nich KDH očakáva, že mu zožerú aj takúto hlúposť? Realita je neúprosná: ani Figel', ani žiadny slovenský zákon nedokážu absolútne nič garantovať. Ani mocné modlitby predsedu KDH, ba ani púte do Vatikánu by nezabránili dobre premyslenému scenáru na konci ktorého sú šťastní majitelia nemocníc a masa plebsu bez náročnejšej zdravotnej starostlivosti.

Predstavme si ďalší vývoj, keby Pentliarik a spol. uspeli: Okamžite po premene nemocníc na štátom vlastnené akciové spoločnosti vymenujú politické partaje do ich správnych rád svojich verných a sponzorov. Tí si vzápätí odhlasujú prezidentské platy na úrovni preslávenej Košickej teplárenskej alebo Národnej diaľničnej spoločnosti - pripomeňme si ako

nedávno po 6 týždňoch vo vedení Teplárne Košice nominant SDKÚ Podhorský priniesol šťastnej rodine domov odchodné 90.000 eur. Premena nemocníc na akciovky by vyrobila peknú kôpku ďalších šťastných ľudí a rodín - okresní funkcionári a politicky menovaní šéfovia špitálov sa už nevedia dočkať. Títo ľudia by samozrejme s nemocnicami neurobili nič - tak, ako to politicky nominovaní riaditelia nedokázali už mnoho volebných období. Behom krátkej doby by sa nemocnice, tentoraz už ako akciové spoločnosti, znova ocitli v dlhoch. Čo by potom urobil štát? Odpredal minoritný balík akcií finančným skupinám, ktoré by tak za vyzvážania zvonov po celom Slovensku "zachránili nemocnice pred kolapsom".

Čo by potom urobili finančné skupiny? Nemocnice by predsa "vyčistili": zrušili resp. radikálne by obmedzili finančne náročné oddelenia zabezpečujúce starostlivosť o chronicky chorých a starých ľudí a ponechali by finančne podstatne menej náročné oddelenia, takzvané ziskové. V ďalšom kroku by urobili "sanáciu" nemocníc - úplné oddelenie lukratívnych zložiek vhodných na sprivatizovanie od nákladných, ale pre ťažko chorých ľudí zásadne dôležitých oddelení, ktoré by zostali ako čierny Peter v rukách štátu. Bola by to chirurgicky presná operácia.

Finančné skupiny by tak nielen zvýšili svoje zisky, ale aj zásadným spôsobom upevnili svoju kontrolu nielen nad lekármi, ale nad celou spoločnosťou. Stali by sa nenápadnými pánmi nášho života a smrti. Jediná otázka, ktorá pre mňa v celom tomto pláne ešte zostáva otázkou, je aké sú asi v hre provízie.

Partia privatizátorov nemocníc zďaleka nie je obmedzená na KDH. Platinová SDKÚ sa už verejne vyjadrila, že v prípade úspechu v marcových parlamentných voľbách mieni pokračovať v transformácii nemocníc. Strana sa to vraj bude snažiť presadiť vo vládnom programe. Most-Híd urobí, čo povedia modrí a čierni, na SASe už nezáleží. Exminister zdravotníctva za Smer Raši v televíznej debate nedávno správne povedal o čo ide: "Transformáciou na akciové spoločnosti sa budú nemocnice riadiť obchodným zákonníkom a ten hovorí, že ak akciová spoločnosť vytvára stratu, ide do konkurzu a tomu sa nevie vyhnúť ani nemocnica. Hrozí tam vstup súkromných finančných skupín." Raši tiež správne tvrdí, že slovenské zdravotníctvo potrebuje viac peňazí a vie aj kto neplatí: "Kto by mal platiť viac, je to platba za poistencov štátu. Máme viac ako tri milióny ľudí, za ktorých platí štát a, bohužiaľ, platba za poistencov štátu medziročne klesla a tieto finančné prostriedky z môjho pohľadu v systéme chýbajú". To, že to (aj) v Smere vedia, samozrejme vôbec neznamená, že Smer chce privatizácii zdravotníctva skutočne zabrániť, ani to, že zvýši odvody za poistencov štátu. Znamenalo by to totiž omnoho menej peňazí na tunelovanie a betónovanie diaľnic a iné formy rozkrádania peňazí daňových poplatníkov.

A čo sa stane, ak Iveta Radičová neurobí to, čo mala urobiť už dávno, teda poslať KDHáckeho "reformátora" zdravotníctva domov predávať lieky? Prvého decembra sa zrúti slovenské zdravotníctvo. Mladí, zdraví a bohatí sa budú mať ešte nejakú chvíľu pocit, že sa nič nedeje, ale naši starší, chorí a chudobní príbuzní a spoluobčania sa ocitnú bez pomoci a začnú zomierať vyšším tempom. Veľká väčšina náročnejších chirurgických operácií sa zastaví, lebo pacientov nebude mať kto ani uspať, ani odoperať, ani sa o nich starať po operáciách. Najťažšie choré deti zostanú bez potrebnej liečby. Pre mnohých lekárov s deťmi a rodinami naozaj nebolo ľahké riskovať stratu práce a emigráciu niekam do hája do Saudskej Arábie, ale keď nebudú mať inú možnosť, urobia tak. Za vysoké platy potom budú implantovať bedrové kĺby šejkom, a naši rodičia a starí rodičia budú na invalidných vozíkoch - ak na ne

samozrejme budú ešte mať. Tí najkvalitnejší atestovaní lekári, ktorých výchova trvá 20-30 rokov sa totiž vo svete celkom iste nestratia. Keď raz ale Slovensko opustia, nazad do slovenskej chudoby ich už nik a nič nedokáže prilákať. Miklošovský štát, ktorý neváha desiatkami miliónov eur uplácať Samsung a Kiu, aby vytvorili pár tisíc dočasných proletárskych miest, vyženie z krajiny obrovský ľudský kapitál, ktorý už nikto nijak neobnoví. Gaunerí sú to, nie hospodári. Patrí im opovrhnutie rozmyšľajúcich ľudí.

Vzbúreným lekárom naopak patrí uznanie a obdiv, že sa nenechali ani rozbiť, ani skorumpovať skutočne masívnou kampaňou a zastrašovaním "zbožných" ľudí z KDĽ, ani skvelých ekonómov z SDKÚ. V krajine, kde sú uhýbanie a zbabelosť endemické je to naozaj neuveriteľné. Lekári obnovili našu nádej, že ešte nie sme všetci nevoľníci skorumpovaných politických strán a oligarchov. Že hra na výber menšieho zla spomedzi skorumpovaných a diletantských partají môže byť na Slovensku konečne za svojim zenitom.

+++++

Pozn: Proti pánovi Lasicovi nič nemám!!!

Šťastné a veselé (dôchodcovia)

Deduško, a ty máš aký príjem na dôchodku? Ten najlepší!

Poznáme najlepšie zarábajúceho dôchodcu na Slovensku! Milan Lasica zarobil v sedemdesiatke toľko, čo niektorí neuvidia ani za dvadsať rokov na dôchodku! Milan Lasica dostal za reklamu stotisíc eur. Tomu sa hovorí šťastný dôchodca. Autor: mysh

Priemerný dôchodok na Slovensku je okolo 360 eur. Najlepšie zarábajúci dôchodca na Slovensku si privyrobil za pár hodín skoro tristonásobne viac! Najlepšie zarábajúci dôchodca na Slovensku je bezkonkurenčne Milan Lasica (71). Ved' to, čo sa jemu podarilo zarobiť za pár hodín natáčania televíznej reklamy niektorí nemajú ani za všetky tie roky, čo sa snažia prežiť na dôchodku! Stotisíc eur, pre tých skôr narodených tri milióny.

Chyba! Neznámy argument prepínača.

Koľko baníkov a pekárov a učiteľov a doktorov by sa usmialo spoza závesu a zasnene sledovalo s dvoma deckami padajúcu penu akože sneh a spravili by to aj za stotinu toho, čo dostal herec? Lenže Lasica je iba jeden a cení sa poriadne vysoko! Povie si, čo chce a nezaujímá ho, že mohol byť lacnejší paušál pre Slovákov. Tomu sa hovorí sebavedomie, alebo ešte lepšie „poznať svoju cenu“. **Sto litrov alebo nech sa vám tam usmieva iný dedko. Alebo hov... vianočka ako minulý rok.** Chápem tých reklamných tvorcov, že v tomto prípade radšej treskli po kešení a vykešovali starého pána, než by zase mali celú zimu chodiť po kanáloch od hanby za reklamu, z ktorej sa každý vysmieva. Teraz sa nikto vysmievať nebude. **Každému padla sánka a s otvorenou hubou sa dá akurát tak**

lapať po dychu. A to teda doslova, šak taká suma vyrazí dych asi každému priemerne zarábajúcemu človeku, čo sa denne plahočí od rána do večera a aj cez víkendy. Dôchodcom možno aj zubné protézy vypadnú, lebo šak na lepidlo na zuby tiež nemá každý.

Len pán Lasica sa usmieva. On sa teda usmieval už aj predtým, no to sa ľudia smiali s ním a uznávali ho. Teraz sa nie je na čom smiať a fanúšikovia kultového komika so zmiešanými pocitmi sledujú spot s obľúbeným hercom, ktorý sa vo svojej bohorovnosti odmietol k tejto téme vyjadriť. **Zase na druhe strane – keby vám ponúkli hoci aj desatinu z toho, čo pánovi Lasicovi, nebrali by ste to?** Každý by po tom s úsmevom chňapol a blažene sníval o štedrých Vianociach. Jeden dôchodca ich štedré bude mať určite. Tí ostatní môžu iba dúfať, že jeho príjem sa nezaráta do štatistík pri vypočítavaní výšky priemerného slovenského dôchodku v tomto roku. Inak by vyskočila celkom slušná sumička a hneď by im mali z čoho skresávať!

Autor: Cicuška

+++++

Jiří Krampol o českém zdravotnictví.

Jiří Krampol: Velmi surově o českém zdravotnictví

2.6.2011 7:13 - Jeden truchlivý příběh ze života za druhým sype z rukávu herec a moderátor Jiří Krampol, když má ilustrovat, v jakých neutěšených podmínkách někteří lidé u nás žijí. Nejvíce ho tíží situace ve zdravotnictví, protože čím dál víc nemocných se dostává do situace, že nemá na léky nebo na to dojít si k lékaři. **Demonstrace, ke kterým zatím došlo, proto nebyly podle něj ničím ve srovnání s tím, co může nastat.**

S pohnutými osudy, a to nejen starších a nemocných lidí, je čím dál častěji konfrontován herec a moderátor Jiří Krampol. Ať už ze svého okolí nebo v souvislosti se svou profesí. „Kam jezdím na zájezdy a na besedy, všude lidé strašně nadávají. Spílají všem politikům, a to bez rozdílu stran. Když jsem zvonil klíči, tak jsem si to takhle nepředstavoval," přiznává herec pro ParlamentníListy.cz.

Vůbec se nediví tomu, že ve společnosti převažuje naštvanost, objevují se výzvy k občanské neposlušnosti a hrozí se stávkami. Pro mnoho lidí jde totiž o balancování na hraně existence. „Mám příbuznou, která celý život dřela na Poldovce. Teď bere důchod sedm tisíc dvě stě. Je nemocná, peníze jí nestačí ani na ty léky, nemá ani na to jít k lékaři. Bojí se zimy, protože nebude mít z čeho zaplatit uhlí," líčí Krampol.

Starší lidé nemají na léky ani na lékaře

Právě nemocní jsou na tom podle moderátora nejhůř. „Je to tady v háji, kam to přivedli, to je fakt něco neuvěřitelného. Speciálně ve zdravotnictví, tam to je úplná hrůza. Byl jsem v nemocnici. Brečela tam starší paní, protože neměla na lék. Tak jsem jí doplatil

stovku, to si ještě můžu dovolit. Ale ona celý život pracovala a teď nemá ani na léky," upozorňuje herec.

Ten poznává tíživou situaci ve zdravotnictví i na vlastní kůži. „Ty částky za léky jsou fakt hrozné. Začal jsem brát jedny na ředění krve. Měsíčně mě vyjdou na šest stovek a za všechny, co potřebuji, dám měsíčně dva a půl tisíce. Kdybych byl závislý jen na nízkém důchodu jako spousta lidí, nevím, co bych dělal," děsí se Krampol.

Z herců bez nabídek se stávají sociální případy

Nejde ale jen o zdravotnictví. „Ty demonstrace nebyly ničím proti tomu, co může přijít. Jezdím do Opavy za příbuznými, tam přijde do obchodu dvanáct lidí za tři dny, nemají za co nakupovat. Je tam příšerná nezaměstnanost, lidi nemají na benzín, jezdí na kolech," popisuje Krampol a dodává, že k dusné atmosféře ve společnosti přispívá také to, že někdo dělá za osm tisíc měsíčně a politici si přijdou na stotisícové částky.

Mezi hereckými kolegy, kteří dostávají jen minimum nabídek, dokonce nachází i sociální případy. „Víte, kolik je plat špičkového herce? Čtrnáct tisíc hrubého. Mám známého, jeho dcera vystudovala v Ostravě operu, pak jí nabídli poloviční úvazek za deset tisíc. Dokážete si představit, jak by s tím mohla vyjít?" připomíná herec, jak se čím dál více rozevírají nůžky mezi příjmovými skupinami.

Politika, ke kterému můžete chovat úctu, už nenajdete

Politiky to ale očividně netrápí. Před dvaceti lety se jejich prohřešky omlouvaly dědictvím totalitního systému a naděje vkládaly do nové generace politiků. Ta přišla, ale ve srovnání s polistopadovými politiky to zlepšení nepřineslo. „Kdo ty nové politiky vychová? Každý čeká, že přijde mesiáš. Ale kde by se vzal a kdo by to měl být?" ptá se moderátor.

„Když jsem byl malý kluk a jezdil na prázdniny k dědečkovi a babičce, tak tam měli v parádním pokoji pověšený obraz pana prezidenta Masaryka na koni. K prezidentovi chovali úctu, byl jejich ikonou, idolem. Ukažte mi dnes politika, ke kterému můžete chovat úctu. Nenajdete ho," tvrdí Krampol pro [ParlamentníListy.cz](http://ParlamentniListy.cz).

Pro obyčejné lidi to skončí hrozně

V minulosti se už herec zařekl, že s politiky nechce mít nic společného a o nikom konkrétním už mluvit nebude. „Když je posloucháte, slyšíte pořád stejné sliby, které ale neplní. Mají štěstí, že český národ jen nadává, ale nechá si všechno líbit. My se dokážeme sjednotit, jen když jde o hokej nebo o fotbal," lituje herec tuzemské náтуры.

Přesto i podle něj trpělivost lidí v dohledné době přeteče. „Bojím se, že ty bouře nejsou daleko. Ale mám tušení, že to skončí hrozně. Myslím tím pro obyčejné lidi, ti to vždycky odnesou nejvíc, zatímco těm, co by si zasloužili dopadnout špatně, se nestane nic," předvídá Krampol.

Na mincu ešte zabudli prirobiť toho T(u)ruľa!
Ale toto je zase len naša chyba- celú históriu sme im statočne
odovzdali.

My nemame cas na taketo veci, my sa tu starocia medzi sebou hasterime.

+++++

Vážený pán Demko,

viem, že sa zaoberáte štúdiom života a diela svetoznámeho hudobného virtuóza a skladateľa Franza Liszta. So záujmom som si prečítala Vaše knihy: *Stratený syn Slovenska ... a Cyrilo-Methodské oslavy v Ríme*, ako aj rôzne príspevky v novinách, či časopisoch. Veľmi poučný (pre každého Slováka) je aj článok p.M. Hrivnáka v *Kultúre*, v ktorom vychádza z Vašich štúdií.

Prekvapuje ma a zároveň poburuje, že k tak závažným poznatkom a novým skutočnostiam, ktoré sa dozvedáme z Vašich prác, ešte nezaujali seriózny postoj príslušné katedry na našich vysokých školách a ani SAV. Či vari nemajú čas, pretože sa rozbehli do knižníc a archívov a overujú si dôveryhodnosť Vašich tvrdení???

To by ich ako-tak ospravedlňovalo. Avšak opak je asi pravdou. Je jednoduchšie a hlavne pohodlnejšie zotrvať na doterajších dogmách, chodiť v už vyšliapaných koľajách. Načo čítať, načo sa nechať poučiť niekým sčítanejším a zmeniť názor??

Toto sa zjavne týka aj pána Š. Holčíka, ktorý vo svojom (mňa poburujúcom) článku "*Priezvisko Liszt je z nemeckého die List*" (uverejnenom v poslednom čísle Bratislavských novín) na jednej strane tvrdí, že F. Liszt pochádza z nemeckej rodiny a kritizuje (ako on tvrdí) nevedecké tvrdenia o jeho slovenskom pôvode (zjavne nečítal Vaše knihy), na strane druhej sa priam "vedecky" a "fundovane" zaoberá možnosťou, že otec F. Liszta pridal medzi písmená S a T písmeno Z preto, lebo nechcel, aby sa jeho meno vyslovovalo {Lišt}, keďže v nemčine možno skupinu -st- v slove List (tvrdí p.Holčík) čítať ako -št. Pánovi Holčíkovi však ušlo, že spojenie st- sa v nemčine číta ako št- len na začiatku slova. Vo vnútri a na konci slova sa to číta ako -st. Takže táto jeho "vedecká" teória je postavená na vode.

V Bratislavských novinách som si prečítala aj Váš článok, v ktorom sa vyjadrujete k zámeru predstaviteľov nášho hlavného mesta pomenovať po F. Lisztovi predstaničné námestie. Každý trpezlivo rozmyšľajúci človek (Slovák) musí s Vami súhlasiť, že by to bolo nedôstojné a zasa by sme si "vyrobili" poriadnu medzinárodnú hanbu. Takto si Slováci ctia veľké osobnosti svojho národa!! Ved' ich máme toľko, čo tam po jednom Franzovi Lisztovi!!

Pán Demko, ďakujem Vám za Vaše úsilie prebudiť k životu tento spiaci národ a prajem Vám veľa síl na tejto náročnej ceste.

S pozdravom

Zuna

+++++

UNBELIEVABLY BRILLIANT – neuveriteľné !

Andre Rieu from Holland

Melissa Venema, age 13, is the trumpet soloist. She is also from Holland.

<http://www.flixxy.com/trumpet-solo-melissa-venema.htm>

+++++

Víno pre zdravie? Denne dva deci manželke a pollitra vám, tvrdí lekár

S alkoholom je to vraj ako s ohňom - je dobrý sluha, ale zlý pán. A aj keď je konzumácia vína považovaná mnohými lekáorskými kapacitami za zdraviu prospešnú, upozorňujú na rizikové faktory u tých, ktorí to na Silvestra s pitím preženú. Manželke dajte dve deci a zvyšok je pre vás, odporúča pri pití vína kardiológ Milan Šamánek.

Lepšie nich dopadnú tí, ktorí piť "vedia". Pritom pomoc je jednoduchá, doplniť konzumáciu posledného dňa roka pitím minerálky. Podľa zakladateľa detského kardiocentra v Prahe-Motol Milana Šamánka majú milovníci vína lepšie prognózy pri kôrnatení tepien. A tak pravidelné, avšak striedme pitie, považuje za jednu z ciest, ako predchádzať srdcovému infarktu.

Ku skúmaniu prospešnosti alkoholu a predovšetkým vína pre ľudské zdravie ho priviedlo štúdium rizikových faktorov aterosklerózy. Túto overenú teóriu rozoberá v knihe s názvom Víno na zdravie, ktorú napísal rok v kardiologičkou Zuzanou Urbanovou.

Pitie alkoholu má neho aj dobrý vplyv na výskyt cukrovky, liečenie komplikácií s ňou spojených a znižuje výskyt mozgovej mŕtvice na polovicu. "Je to zaujímavé a nie je to marketing. Čím viac sa tým zaoberám, zisťujem, že pitie alkoholu je prospešné pri všetkých kardiovaskulárnych ochoreniach," uviedol Šamánek.

Osobne dáva prednosť moravskému bielemu vínu, pretože červené je podľa neho (aspoň v Česku) kvalitatívne horšie. Tiež si nemyslí, že by pitie červeného vína byť zdravšie ako popíjanie toho bieleho, ako sa to zvykne tvrdiť vo všeobecnosti.

"Je to určitá chiméra, že by propagované flavonoidy mali na zdravie lepší vplyv. Rovnako tak ako ostatné látky obsiahnuté v červenom víne nehrajú takú úlohu," dodal Šamánek a za významný faktor označil pohodový životný štýl.

Vínu sa nevyhýba ani popredný český kardiochirurg Jan Pirk. "Som známy tým, že mám víno rád. Nič sa ale nesmie preháňať," povedal. Na rozdiel od svojho kolegu nepreferuje biele, ružové či iba červené.

"Je to nálady, jedla a ročného obdobia," uviedol. Keď vraj bol v Dánsku, musel dokonca niektorým pacientom po aortokoronárnom bypasse písomne potvrdiť, že majú od neho odporúčané piť víno - aby im manželka verila.

Čo sa množstva týka, považuje profesor Šamánek za ideálnu "dennú" dávku "sedmičku" vína. "Manželke dajte dve deci a zvyšok je pre vás," odporúča.

Prospešnosť miernych dávok alkoholu potvrdil pred rokmi aj lekár kardiologického oddelenia internej kliniky vojenskej nemocnice v Střešovicích Ivan Jeřábek.

Výskumy na niekoľkých tisíckach pacientov a zdravých ľudí zistili, že pravidelné užívanie alkoholu znižuje koncentráciu "zlého" cholesterolu a mierne zvyšuje koncentráciu HDL cholesterolu, ktorý má prospešný efekt a nepriamo ochraňuje cievnú stenu.

Podľa Jeřábka však nejde len o efekt vína ale akéhokoľvek alkoholu. Napríklad aj vodka to dokáže, ale víno má lepší účinok. Prítomnosť určitých látok vo víne, ktoré napríklad zabraňujú zrážaniu krvných doštičiek, chráni cievny systém o niečo viac ako ostatné alkoholické produkty.

+++++

Jak němec k levné energii přišel, my tančíme dál uhelný čardáš

mrkněte na smutný komentář a fakta z Evropy.

článek z BListu

Zlevňuje elektřina. To dá ovšem rozum, že ne u nás. Ve vlasti Křižíkově a Kaplanově, jež se ČEZko zove, míří ceny elektřiny spolu s kouřem z komínů optimisticky vzhůru, ať se děje, co se děje. Ale u sousedních cizáků, v Německu, kteří byli tak nekonečně hloupí

a rozhodli se odstavit jaderné elektrárny, to jde s cenou elektřiny z kopce a [v roce 2013 bude proud levnější než napřesrok.](#)

Toto katastrofální znehodnocení mají samozřejmě na svědomí hnusné solární panely (jak se nedávno v památném proslovu vyjádřila sociální demokratka Bohdalová) a podobné odporné a slizké věci, které už v Německu v první polovině roku vyprodukovaly 20,8% veškeré elektrické energie. (U nás se něco takového naštěstí nikdy nestane, poněvadž ČEZští energetičtí experti naprosto jistě vědí, že je to technicky nemožné.)

Jen díky těm divným, divným věcem hyzdícím naše pole snad ještě víc než dálnice a betonové kvádry na zelené louce stavěných skladů a supermarketů dosáhli spřeženci zeleného pekla toho černomagického výsledku, že ačkoliv ceny zemního plynu, uhlí a emisních povolenek (ne, ty tam nerozdávají zdarma) jdou nahoru, proud se přesto prodává levněji.

Elektřina na rok 2013 se prodává o 45 eurocentů za megawatthodinu levněji než na rok 2012, a v jednu dobu činil rozdíl dokonce celých 1,25 euro. V roce 2013 země vybuduje 7 000 megawattů instalovaného výkonu solární a větrné energie, což bude o 32% více než napřesrok. To se chystá postavit celkem 9 600 megawattů nového instalovaného výkonu a odstavit 3 200 megawattů v uhlí a zemním plynu.

Ovšem obnovitelné zdroje nepodávají výkon nepřetržitě, a proto je třeba v případě nepřetržité spotřeby tyto zdroje zálohovat. Němci si nicméně přesto takové věci jako solární panely neoškliví, takže až 40 milionů domácností si je dokonce instalovalo na vlastní střechu.

Naši moudří experti ale jistojistě vědí, že to Němci dělají všechno úplně špatně a stanou se už brzo naprosto závislími na elektřině z ČEZkých jaderných elektráren, kterou jim budeme pěkně draho prodávat. Proto se v nové celojaderné energetické koncepci předložené kocourkovským radním dnes již bývalým ministrem průmyslu počítalo celkem až s patnácti novými Temelíny.

Jenže kdo ví, jak to vlastně nakonec dopadne. Zatímco se Němci odklánějí od jádra, ukázalo se, že pan exministr odklonil částku rovnající se ročnímu rozpočtu největší ČEZké ekoteroristické organizace na účet své matky a prokázal tak značnou nedůvěru k vládní koncepci důchodové reformy. Zřejmě jen proto taky musel odejít. Jak jinak. A o žádný úplatek se určitě nejednalo.

Vždyť rýsovat falešné a prázdné spojení mezi miliony, jejichž původ Kocourek doteď nikterak nevysvětlil, a jím předloženou energetickou koncepcí by mohl snad jen nějaký zlovolný ekoterorista...

BListy, děkuji.

Odkaz na zdroj: <http://blisty.cz/art/60977.html>

+++++

http://spravy.pravda.sk/zaslubena-zem-0dg-/sk_svet.asp?c=A111125_152246_sk_svet_p58

Zaslúbená zem

Lýdia Kokavcová | 27. novembra 2011 6:00

Zhruba od polovice novembra 1961 začali nemecké letiskové haly zapíňať nezvyčajne veľké skupiny cudzincov. Išlo väčšinou o mužov, nanajvýš v strednom veku, s vynikajúcim zdravotným stavom a podľa možnosti bez rodiny či záväzkov.

Od roku 1961 prichádzali do Nemecka "hostujúci" robotníci z Turecka. Dnes sú z nich a z ich potomkov nemeckí občania.

Spĺňali tak kritériá, ktoré určila nemecká vláda, a vybrali ich tzv. sprostredkovateľské kancelárie. Hoci Nemecká spolková republika podpísala zmluvu o nábore pracovných síl aj so Španielskom, s [Gréckom](#), Portugalskom, Tuniskom, Marokom a Juhosláviou, najviac ju využili občania Turecka.

Obojstranný úžitok

Necelých dvadsať rokov po druhej svetovej vojne zažívalo Nemecko zázračný ekonomický rast. Stavebné, strojárne a elektrotechnické podniky dosahovali rekordné obraty. Počet voľných pracovných miest v NSR sa v roku 1961 pohyboval okolo pol milióna, nezamestnaných Nemcov bolo zaregistrovaných len zhruba 180-tisíc. [Stavba](#) Berlínskeho múru v noci na 13. augusta 1961 skončila hoci limitovaný, ale predsa len existujúci pohyb pracovných síl z východnej do západnej časti krajiny. Bolo treba obsadiť pracovné miesta, väčšinou v ťažkom priemysle a pásovej výrobe automobilového priemyslu.

Aby bola predstava o príleve cudzincov počas konjunktúry jasná, stačí jediné číslo: spolu 14 miliónov migrantov prijalo [Nemecko](#) v období rokov 1955 až 1973. Podľa denníka Frankfurter Allgemeine Zeitung od roku 1968 štartovalo lietadlo z Istanbulu do Nemecka každý deň.

Zmluva o nábore pracovných síl, podpísaná s Tureckom na konci októbra 1961, prinášala úžitok na oboch stranách. Nemecko vďaka gastarbeitrom, v preklade "hostujúcim robotníkom", pokrylo voľné pracovné miesta a zvyšovalo svoju konkurencieschopnosť. Pre Turecko išlo o výrazný zdroj devíz. [Suma](#), ktorú krajina dostávala za svojich pracovníkov v zahraničí, dosahovala v niektorých rokoch takmer výšku príjmov tureckého exportu, čo bolo viac ako 1,5 miliardy dolárov.

Chýbajúci pocit domova

Pôvodne malo ísť o prácu nanajvýš na dva roky, čo vedeli aj prisťahovalci. Prichádzali s cieľom "zarobiť a odísť". Tento rotačný princíp, ktorý presadzovali zamestnávateľia, predpokladal, že pracovníci sa budú striedať a každý je nahraditeľný. Po dvoch rokoch však odchádzali zaučení a pre potreby práce jazykovo vybavení robotníci. Namiesto nich prichádzali nekvalifikovaní ľudia bez jazykových znalostí. Zamestnávateľia začali od rotácie upúšťať. A Turci začali do Nemecka sťahovať svojich najbližších. Svoj pobyt v [novej](#) krajine však ohraničovali

takmer vždy z pohľadu dosiahnutia nejakého finančného cieľa. "Keď bude zabezpečený syn, keď dospeje dcéra, kým našetrím na dom... potom odídem domov." Tak prešiel život - a oni zostali.

Sedemdesiate roky znamenali existenciu druhej generácie Turkov na území NSR. Išlo o deti [prvých](#) gastarbeitrov, ktoré sa narodili už v Nemecku alebo sem v útlom veku pricestovali. Tu niekde sa začal problém, na ktorý tamojšia spoločnosť dodnes nenašla riešenie. Naoko abstraktný, ale v každodennom živote veľmi reálny: identita nemeckých Turkov. Alebo tureckých Nemcov?

Už druhá generácia Turkov totiž nepokladala Nemecko za svoj domov. Od svojich spolužiakov v škole sa odlišovali – až na [malé](#) výnimky – úplne vo všetkom. Mali iné náboženstvo, kultúru, tradície, spôsob života. Keď prišli do školy, neovládali jazyk, hoci sa narodili v Nemecku. Prieskumy z konca 70. rokov hovoria, že zhruba dve tretiny z prvých gastarbeitrov pochádzajú z vidieckych oblastí Turecka a tam pravdepodobne strávili aj svoju mladosť. Nezriedka išlo o analfabetov bez základného vzdelania. Nemali záujem spoznávať a rešpektovať nový domov a svoje deti zväzovali tureckými tradíciami. Vzniknuté getá sa rozrastali a súčasne uzatvárali pred nemeckou spoločnosťou. Moslimské dievčatá nesmeli ísť na školský výlet alebo cvičiť telocvik v šortkách, účasť na plaveckom výcviku bola tabu. Domovom pre deti migrantov však nebola ani krajina ich rodičov. Turecko považovali za zaostalé, odmalička žili v modernej spoločnosti. Alebo si ho, naopak, idealizovali, keďže nemali vzťah ku krajine, v ktorej žili. Pre tamojších príbuzných a známych bol každý z nich Almancilar, Nemec.

Möln a Solingen

Skutočnosť, že v krajine žije veľká, od väčšinovej spoločnosti celkom odlišná skupina ľudí, nebola dlhé desaťročia predmetom politických debát. Pretrvávala domnienka, že jedného dňa sa cudzinci vrátia do svojej vlasti. Napokon, taký bol aj zámer zmlúv o náboře zo 60. rokov. Spolková vláda síce vytvorila niekoľko inštitúcií, ktoré sa mali zaoberať otázkami prisťahovalcov, ale boli skôr v úlohe pozorovateľov. Prvý splnomocnenec pre integráciu Heinz Kühn predložil v roku 1979 komplexnú správu a hlavné výzvy integračnej politiky, na rokovanie vlády sa však ani nedostali. Namiesto komplexného riešenia sa vzniknuté problémy len "hasili". Peniaze na jazykové a integračné kurzy, presúvanie prisťahovaleckých [rodín](#) do štvrtí s nemeckými obyvateľmi alebo kurzy tureckého jazyka pre učiteľov základných škôl väčšinou nepriniesli želaný účinok. Prišli totiž neskoro. Prisťahovalci a ich deti už nemali motiváciu využiť ich, pocit, že sú občanmi druhej kategórie, nevítaní a neželaní, pretrvával aj v ďalších generáciách. Situáciu azda najviac vystihuje známa veta švajčiarskeho spisovateľa Maxa Frischa: "Zadovážili sme si pracovné sily, a prišli ľudia."

Z apatie prebudil krajinu až útok pravicových extrémistov v [meste](#) Möln na severe Nemecka. Podpálili dva domy s tureckými obyvateľmi. Výsledkom boli traja mŕtvi a deväť ťažko ranených. Pokračovanie hrôzy nenechalo na seba dlho čakať. V máji 1993 zahynulo v Solingene z rovnakých dôvodov päť ľudí, štrnásť sa ťažko zranilo. Brutálne útoky otvorili debatu o náladách obyvateľstva voči cudzincom. Začalo sa hovoriť o potrebe integrovať a podporovať tých, bez ktorých by sa neuskutočnil nemecký hospodársky zázrak a nevybudoval silný sociálny štát. Zdraví a mladí gastarbeitri bez záväzkov, motivovaní zarobiť čo najviac, totiž mnoho rokov do finančného systému prispievali viac, ako z neho čerpali.

Turecko v Nemecku

V Nemecku žije v súčasnosti zhruba 7,3 milióna cudzincov, z toho 2,7 milióna obyvateľov tureckého pôvodu. Ich vplyv v nemeckej spoločnosti sa nedá prehliadnuť. Každý, kto zájde do štvrtí ako Billstedt v Hamburgu alebo Kreuzberg v Berlíne, akoby si urobil malý výlet za Bospor. Mešity s hlasnou modlitbou muezína, ženy v burkách, muži pred kaviarňami pijúci sladký čaj z malých sklenených pohárikov, predavači orieškov, zeleniny alebo chutného kebabu, to všetko patrí k bežnému koloritu veľkých nemeckých miest.

Na druhej strane, rozdielny spôsob života, getoizácia a separovanie sa od väčšinovej spoločnosti priniesli niekoľko negatívnych fenoménov. Napríklad, že sa v nej dá žiť bez ovládania jazyka. Nemecký týždenník Der Spiegel ako príklad uvádza muža menom Kemal Özcantepe. Má 39 rokov, z toho 13 rokov žije v Nemecku. Po nemecky vie len pár slov a pozdraviť. "Nikdy som nebol nútený učiť sa nemčinu," tvrdí. Pracoval vo veľkokapacitnej kuchyni, neskôr v bufete, v súčasnosti je nezamestnaný. Zariadil sa vo svojom tureckom svete, kde stánkoví predavači predávajú tovar z Istanbulu a doma beží turecký televízny kanál. Keď hovorí o "mojom predsedovi vlády", má na mysli Recep Tayyip Erdogana. Mimochodom, keď Erdogan kandidoval v posledných voľbách, jedným z cieľov jeho kortešačiek bol nemecký Düsseldorf. Víťali ho tisíce nadšených Turkov voličov, ktorí celý svoj aktívny život prežili mimo tureckého územia.

Nezanedbateľným fenoménom je trvanie na tradíciách. Ide o bežné správanie sa prisťahovalcov, keď sa "upnú" na všetko, čo súvisí s ich rodiskom. Problémom však je, že tureckí gastarbeitri majú v hlavách myslenie a konanie spred päťdesiatich rokov. V ňom žijú dosiaľ. Zatiaľ čo Turecko sa vyvíjalo smerom k modernej spoločnosti, nemeckí Turci zostali žiť v tradíciách. Nemeckí obyvatelia vždy opäť neskrývajú prekvapenie, keď počujú o krvnej pomste alebo kupovaní neviest pre synov, pre ktorých sú Nemky alebo nemecké Turkyne už priveľmi "pošpinené". Importované mladé ženy pokračujú v neželanej pasivite voči všetkému nemeckému:

prevažne nemajú sociálne kontakty s iným ako tureckým okolím, doma sa s deťmi rozprávajú po turecky - a nič z toho nechcú zmeniť.

Generácie nezamestnaných

Najnovšia nemecká správa vlády o situácii cudzincov konštatuje, že až 72 percent tureckých prisťahovalcov medzi 20. a 64. rokom života nemá skončený žiadny stupeň pracovnej kvalifikácie. Ich uplatnenie na pracovnom trhu je minimálne a vo väčšine prípadov obmedzené na pomocné práce. Ide predovšetkým Turkov, ktorí v krajine žijú už v druhej a tretej generácii. Zo všetkých menšín sú najhoršie integrovaní práve tureckí žiaci.

Bavorský predseda vlády Günther Beckstein z konzervatívnej CDU/CSU konštatuje: "Ľavicový tábor s jeho multikultúrnym konceptom pestoval krásny sen o zdravom svete a pritom ignoroval vznik paralelných spoločností. Naproti tomu sa únia pod heslom Nemecko nie je prisťahovaleckou krajinou v dostatočnej miere nepostarala o migrantov, ktorí už žili medzi nami." Niekdajší ľavicový minister financií Peer Steinbrück debatu ešte priostřil: "Nemecký prisťahovalecký koncept buď nikdy nejstvoval alebo - ak bol skrytý - úplne stroskotal."

Odborníci, intelektuáli a politici sa pýtajú, či už na všetko nie je neskoro. Nemecká kancelárka Angela Merkelová otvorene priznala, že multikultúrny koncept v Nemecku absolútne zlyhal. Otázne však je, do akej miery sa Nemci usilovali o vytvorenie multikultúrnej spoločnosti a či sa to nedialo iba za posledné roky. Ďalej, do akej miery Turci vôbec chceli akceptovať Nemecko ako "svoju" krajinu. Chyby z predchádzajúcich desaťročí už nikto nevráti späť.

Celé roky sa diskutovalo o tom, či sa NSR považuje za prisťahovaleckú krajinu, akou sú Spojené štáty americké, Kanada alebo Austrália. Od toho sa odvíja dôležitý prvok, udeľovanie štátneho občianstva. Zatiaľ čo cudzinec, ktorý sa narodí v prisťahovaleckej krajine, sa stáva jej občanom okamžite, Turek narodený v Nemecku si o občianstvo mohol požiadať až po dovŕšení 18. roku života. Keď sa udeľovanie nemeckého občianstva stalo ľahšie prístupným, Turci už oň nemali záujem. Tými, ktorí spomedzi cudzincov prejavujú najväčšiu vôľu získať nemecké občianstvo, sú práve Turci narodení v Nemecku.

Turecký spisovateľ Zafer Senocak ešte v roku 2001, v čase iniciatívy Blue Card, ktorá mala prilákať do Nemecka odborníkov z oblasti informačných technológií, konštatoval: "Dnes sa Nemecko pripravuje na novú vlnu prisťahovalcov. Potrebuje kvalifikované pracovné sily. Ale opäť musí byť ich počet obmedzený a kapacita prijímania ohraničená. Nemecko je a zostane prisťahovaleckou krajinou proti vôli. Prisťahovalecké krajiny sa na prisťahovalcov vedia nastaviť. Nemecko sa dlhé roky nastavovalo na to, že cudzinci sa vrátia domov."

Pozitívne príklady

"Turek v nemeckom kriminálnom filme už nehrá úlohu drogového dílera, ale komisára... Niečo sa tu mení," s úsmevom konštatuje Cem Özdemir, bývalý poslanec nemeckého Bundestagu za Stranu zelených a europoslanec. Predstavuje prototyp integrovaného Turka, ako dieťa prvých prisťahovalcov sa narodil v Nemecku a lepšie ako turečtinu ovláda nemčinu. Svojich "krajanov" pri každej príležitosti nabáda, aby Nemecko prijali za svoju vlasť. Jednou z foriem, ako to dosiahnuť, sú podľa neho pozitívne príklady. "Keď si pozriem nemecký film je Fatih Akin jedno z jeho najdôležitejších mien. Režisér pochádzajúci z Turecka! Ale nakrúca nemecké filmy. Alebo Mousse T., ktorý je producentom Toma Jonesa a Madonny. Pamätáte si na pesničku: Sexbomb, Sexbomb, you are Sexbomb? Je to jeho produkt. Mousse T. žije v Hannoveri a hudbu robí pre Nemecko, nie pre Turecko."

Podobných príkladov by sme našli oveľa viac. Našťastie, Turecko v Nemecku, to nie sú len tradície. Je to aj niekoľko tisícok malých a stredných podnikov každého zamerania - od drobného krajčírstva až po cestovné kancelárie či textilné firmy. Ďalej to je množstvo spolkov, združení, poradenských centier a vzdelávacích zariadení pre tých, ktorí považujú Nemecko za svoj domov. Sú to vynikajúci spisovatelia ako napríklad Necia Kelek či Feridun Zaimoglu. Futbalisti a komunálni aj parlamentní politici naprieč celým politickým spektrom, rozhlasoví moderátori a novinári. Príchod prvých gastarbeitrov pred päťdesiatimi rokmi znamenal, že bez Turkov - integrovaných či neintegrovaných - si dnešné Nemecko len ťažko predstaví.

+++++

Výborné!!!!!!! Urazky praviciarov na ich zjazde!

<http://tv.sme.sk/v/22677/trnka-to-natrel-pravici-osobne.html>

Trnka to natrel pravici osobne

Chcete vidieť Sama Trnku, ako je hustý aj naživo? Pozrite si, čo povedal politickej špičke na 20. výročí Občiansko-demokratickej mládeže.

Ako sa tam dostal? Pôvodne ho zavolali robiť švandu za honorár, ale s Kodoňom si povedali, že z tohto bude normálne diel relácie, a demokratom starým aj mladým naložili čo sa do nich vošlo - zadarmo. Aby im raz nemuseli skladať ďalšiu básničku, [smradom!](#)

+++++

Dakujeme-smradi!

<http://tv.sme.sk/v/22257/dakujeme-smradi.html>

+++++

Nadšený myšlienkami a slovami pri duchovnej obnove na SKM,
<http://www.slovenskyklub.eu/sk/slovenska-katolicka-misia/skm-mnichov/>

+++++

Nákup investičního zlata - spoření ve zlatě

Investiční zlato - spořte si na důchod, ochraňte váš majetek před inflací, pádem měn, ekonomickou krizí.

Dluhová krize, zlato a budoucnost spořících produktů.

Investiční zlato a spoření ve zlatě se nabízejí jako alternativy důchodového zabezpečení. Unce zlata vždy zůstane uncí zlata - dnes stejně jako za 50 let.

Dá se toto říci o kterémkoliv papírové měně?

Diskuse na téma **důchodová reforma** se stává pro občana nepřehlednou. Celému projektu reformy je vyčítán nedostatek relevantních informací nutných ke správnému rozhodnutí jednotlivce. Objektivně vzato, není vůbec lehké prognostikovat jakýkoliv společenský jev v horizontech mnoha desítek let, neboť míra neurčitosti (entropie společenských systémů) je značná. Na druhou stranu vidíme také rizika, která jsou známa již dnes, ale nejsou, podle našeho názoru, dostatečně zohledněna.

Zdroj : [Ekka-gold](#)

Spoření ve zlatě - společnost

Jako jediní na trhu nežádají žádné platby předem, poplatky za smlouvu, za zakládání účtu či registraci.

Nenutí vás k uzavírání smlouvy na dobu určitou, vaše peníze, nebo zlato je vám kdykoli k dispozici.

Vaše zlato neleží v bance, je do 100% výše pojištěno, je uloženo v trezorovém hospodářství společnosti.

V případě produktu spoření ve zlatě nemáte žádnou povinnost pravidelných plateb, peníze na nákup posíláte podle vašeho uvážení.

Výše platby je limitována pouze minimálním vkladem 500 Kč, kdykoli si pošlete

jaokukoli částku, zlato je nakupováno jednou měsíčně.

Systém evidence plateb a nákupů, vaše privátní zóna, stav vašeho zlatého účtu, to vše je velmi přehledně zpracované, průhledné, snadno ovladatelné.

Marže společnosti, neboli prémium, je naprosto minimální oproti "konkurenčním" dodavatelům.

Cílem [Ekka-gold](#) je dlouhodobě spokojený klient, tento cíl splňují ve 100% případech.

Jak se sami můžete osobně přesvědčit, zakladatelé společnosti jsou čestní, spolehliví a schopní obchodníci, se kterými je výhra uzavřít obchod.

<http://net-work.cz/investice-obchodovani-fondy-zlato>

+++++

Hroza v Japonsku:

http://www.angelfire.com/ak2/intelligencerreport/tsunami_japan_1.html

+++++

Pozrite si video o Jacksonovi a argumentoch o jeho umrti..... ponechavam bez komentara,

Michael Jackson věděl příliš, proto byl zabit

<http://www.youtube.com/watch?v=3lnMky57phw&feature=related>

+++++

Finančný žralok z J&T o KOMUNIZME

<http://www.youtube.com/watch?v=leaJVtVKi8k&NR=1>

+++++

Chmelar o Rufusovi. Reakcia na Hriba

<http://www.youtube.com/watch?v=DHHJKH1Noa4&feature=related>

+++++

Radičovej mentálna sra*ka: TRI OPICE NA SUMMITE

<http://www.youtube.com/watch?v=zZQpFSEpvX0&feature=related>

+++++

Projev MILOŠE KOPECKÉHO (5. 5. 1987)

<http://www.youtube.com/watch?v=XDZR3ujICf4&feature=related>

+++++

<http://www.youtube.com/watch?v=f7HsPFSY004&feature=related>

+++++

Proces s Miladou Horákovou

http://www.rozhlas.cz/leonardo/proces/_zprava/proces-s-miladou-horakovou-a-spol--588512

+++++

Paradoxy života...

Keď piješ, musíš poznať mieru! Inak by si toho mohol vypiť málo.

Nikdy neposudzujte človeka podľa jeho priateľov! Spomeňte si na Judáša.

Nediskutuj s hlupákom - ostatní by si vás mohli pomýliť.

Láska, ktorá nikdy nebýva vzájomnou, je láska k vlasti.

Boh vymyslel sen, diabol budík.

Ak sa chceš oženiť s múdrou, peknou a bohatou - tak sa musíš oženiť tri razy.

Je zaujímavé, akí sú k vám ľudia milí, keď vedia, že odchádzate.

Sponzor je človek, pre ktorého je jednoduchšie rozlúčiť sa s peniazmi, ako vysvetliť kde ich vzal.
 Dobrá sekretárka musí správne reagovať na tri povel: "Sadni!" "Lahni!" "Fax!"
 V dôsledku impotencie ešte nikto neumrel! (...ale sa ani nikto nenarodil!)

Čierne pivo je podstatne lepšie ako svetlá budúcnosť.
 Na svojich chybách sa učíme, na cudzích robíme biznis.
 O korupcii vo vláde sa zásadne vždy hovorí v minulom čase.
 Genetický paradox: Väčšina žien ma geniálne deti a manželov idiotov.
 Žena je ako reflektor na aute. Vlastný posluži, cudzí oslní.
 Tajomstvo úspechu je úprimnosť. Ak ju viete predstierať, máte vyhrané.
 Lepšie sa spolupracuje s opitým profesionálom ako s triezvym idiotom.
 Nemožno dať všetkým všetko, lebo všetkých je veľa a všetkého je málo.
 Parohy najlepšie rastú na lysine...
 Mlčanie je jediné zlato, ktoré ženy nemajú rady.
 Život náš núti robiť niektoré veci dobrovoľne.
 Pohádať sa so ženou, je to isté ako navštíviť zubára. Alebo je to veľmi bolestivé, alebo veľmi drahé...

Niektoré moderné lieky sú také účinné, že ich môže užívať len celkom zdravý človek!
 Jeden dobrý vtip, to je dodatočných 5 minút života (ukradnutých z pracovného času)
 Akokoľvek veľa by si pracoval, vždy sa nájde debil, ktorý pracuje menej a zarába viac.
 Ak niekto robí vašu prácu za vás, znamená to iba toľko, že vy ste šéf.
 Neodkladaj na zajtra to, čo možno vypiť dnes!
 Mozog nie je prsník. Silikónom ho nevylepíš.
 Realita je ilúzia spôsobená nedostatkom alkoholu
 Ona nie je škrtá! Ona jednoducho dobre vyzerá vo všetkom, okrem zrkadla.
 Rýchlo jazdiš - pomaly ťa ponesú.
 Ženy zvyčajne nechápu, že pomocou kozmetiky síce možno zvýrazniť krásu, no nemožno ju vytvoriť.
 Stredný vek je vtedy, keď už chápeš, že nedokážeš zmeniť tento svet, no ešte ťa to trochu rozčuľuje.
 Naša závisť trvá vždy dlhšie než šťastie tých, ktorým závidíme.
 Ak vás po nociach trápi svedomie, spíte cez deň.
 Najlepší spôsob ako prinútiť ženu aby vás pozorne počúvala, je hovoriť zo sna.
 Babie leto je výsledkom neopodstatneného feminizmu.
 Alkohol je metla ľudstva, ale jednotlivcom neškodí.
 Hlúpi ľudia mlčia, lebo nevedia nič. Ja mlčím, lebo viem svoje.
 Žena je ako košeľ. Až keď ju máš na krku, vieš, čo je to za číslo!
 Z muža urobí opicu alkohol, zo ženy móda.
 Dnes môže človek s diplomatkou ukradnúť oveľa viac ako s pištoľou.

+++++

<http://lenspp.6f.sk/aktuality.php>

Komentár: Je nás 99 percent

V máji tohto roku napísal nositeľ Nobelovej ceny za ekonómiu Joseph Stiglitz dnes už slávnou esej Jedno percento, v ktorej poukázal na spoločný menovateľ inak zdanlivo odlišných nepokojov v arabských krajinách, Španielsku, Islande, USA a inde. Všimol si, že vo všetkých štátoch má nepatrný zlomok obyvateľstva – približne jedno percento ľudí – v rukách obrovský podiel bohatstva, a toto bohatstvo (nie vôľa občanov) je určujúcim faktorom moci.

V tomto je situácia na celom svete principiálne rovnaká – bez ohľadu na to, či ide o demokratický režim alebo tyranskú diktatúru, všade funguje systém tak, že slúži záujmom horného jedného percenta obyvateľov. Demokracia sa tak stáva formálnou a nefunkčnou, je to akási diktatúra s voľbami, ktorá napriek oficiálnej rétorike nedokáže zlepšiť životné podmienky väčšiny obyvateľov. To je faktor, ktorý pri arabskej jari podcenili západné elity a médiá: Egypt patril zdanlivo medzi liberálnejšie režimy tejto časti sveta a mnohí nechápali, prečo práve tu vypukla revolúcia. Lenže ľuďom rozpor medzi oficiálnou legislatívou a každodennou realitou prestal vyhovovať. Ešte vypuklejšie to bolo v Španielsku a na Islande, kde sa malomeštiaci pri pohľade na zaplnené námestia moralisticky rozčuľovali nad tým, čo je to za anarchiu v demokratickej krajine.

Ľudia toho majú jednoducho po krk. Každý vie, že aj na Slovensku bez ohľadu na výsledok volieb rozhoduje o smerovaní našej vlasti päť – šesť veľkopodnikateľov a dve – tri finančné skupiny, že dosah voličov na rozhodnutia, ktoré ovplyvňujú ich každodenný život je minimálny. Hranica medzi politikou a ekonomikou dávno zanikla a šikovný podnikateľ už dávno zistil, že môže byť úspešný, jedine v konkrétnom politickom rámci, čo povyšuje korupciu na štrukturálny jav spoločnosti.

Demokratické mechanizmy sú paralyzované, bežnou ústavnou cestou nedokážete zmeniť prakticky nič zásadné. Hoci produktivita práce v uplynulých rokoch prudko rástla, mzdy väčšiny ľudí zostali na úrovni vreckového a elity na tento stav nereagovali tým, že by ich zvýšili, ale tým, že začali poskytovať masívne pôžičky, ktoré napokon nemal kto splácať, z čoho sa vyvinula jedna z hlavných príčin dlhovej krízy. Jediní, komu sa v tejto situácii darilo, boli banky a finančné skupiny, ktorým aj v tomto období absurdne rástli zisky. Ľudia sa oprávnené pýtajú, ako je možné, že dnes ideme zachraňovať banky bez toho, aby sme ich manažmentom okresali ich astronomické príjmy.

Zdá sa, že hladina trpezlivosti sa naplnila po okraj. Aj pod vplyvom Stiglitzovej eseje vzniklo medzinárodné hnutie Je nás 99%, ktoré naplno prejaví svoju silu už túto sobotu. Svet zažil vlnu masívnych globálnych protestov ohlásených vo viac ako dvoch stovkách miest na všetkých kontinentoch vrátane Bratislavy. Spoločným menovateľom bolo poukázať na zločineckú symbiózu partokracie a oligarchie, na nenásytnosť bánk, nadnárodných korporácií, developerov, ktorí nám ukradli naše krajiny, doslova si ich sprivatizovali a neustále obmedzujú naše možnosti ovplyvňovať rozhodnutia týkajúce sa nás všetkých. Žiadať zmeny od politických a finančných elít sa ukázalo ako neúčinné, lebo kapry si sami rybník nevypustia. Preto mal Medzinárodný akčný deň vyhlásený na 15. októbra demonštrovať, že nespokojnosť nad stavom tohto sveta je globálna a že ľudia sa už nechcú nechať okrádať. Nemyslím si, že toto je vyvrcholenie nespokojnosti. Naopak, je to len začiatok. Niečo sa naozaj deje.

Súvisiace správy

- [**Ako to bolo s islandskou revolúciou? Údajne žiadna nebola**](#)
- [**E. Chmelár: Nežijeme v demokratickej spoločnosti.**](#)
- [**Postavme sa na odpor!**](#)
- [**Komentár: Occupy Wall Street**](#)

+++++

<http://lsnspp.6f.sk/aktuality.php>

Na 99% tu niečo smrdí!

+++++

Z myślą o naszych Czytelnikach portal "[Port Europa](#)" uruchomił bezpłatny kurs internetowy dotyczący **pozyskania reklam na stronie**. Pamiętaj, nawet z najzwyklejszego bloga lub strony stowarzyszenia możesz coś zarobić dzięki reklamom.. Na kurs możesz się zapisać tutaj - zapraszamy:

<http://porteuropa.eu/infoblog/blog-medialny/4222-bezplatny-kurs-zarabianie-na-reklamach-na-stronie-internetowej>

Jeżeli nie masz czasu na korzystanie z naszego kursu, lub jesteś niecierpliwy, zainstaluj u siebie reklamy sieci:

- [Cpm Profit](#) - tutaj zarobisz już za samo wyświetlenie reklam, a nie dopiero wtedy, gdy ktoś w nie kliknie.

Więcej informacji na naszym kursie.

Najnowsze artykuły na portalu "Port Europa":

Akcja: książka w prezencie na Mikołaja i pod choinkę

Rząd Ivety Radiczovej - osiągnięcia i upadek

Biurokracja obywatelska

POLECAMY artykuł w "Polityce" o granicy polsko-ukraińskiej:

<http://www.polityka.pl/swiat/analizy/1521106,1,polsko-ukrainske-granice-niemocy.read>

AUDIOBOOKI JĘZYK NIEMIECKI:

[Niemiecki. Superkurs](#)

[Fiszki audio. Język niemiecki. Starter](#)

[Fiszki audio. Język niemiecki. Słownictwo 1](#)

[Niemiecki raz a dobrze. Intensywny kurs w 30 lekcjach](#)

Marcin Wołkowyci

www.porteuropa.eu

+++++

HANBA

Mesačné dávky pre dlhodobo nezamestnaných cigánov so štyrmi deťmi :

Dávka v hmotnej núdzi 212,30 EURO

Za plnenie povinnej školskej dochádzky 68,80 EURO

Na zdravotnú starostlivosť 12,-EURO

Aktivačný 126,14 EURO

Na bývanie 89,2 EURO

Dotácia na obed pre školopovinné deti 80,-EURO

Prídavky na deti 88,04 EURO

SPOLU: 676,48 EURO

+++++

Mesačná výplata zdravotnej sestry v 112, ktorá má tiež štyri deti

a ktorá robí denne i nočné, pripravená zachraňovať ľudské životy

za každých podmienok: 542,-EURO

Prídavky na deti 88,04 EURO

SPOLU: 630,04 EURO

+++++

On: Si dievča mojich snov. Krásna, veselá, vtipná..

Ona: Hovoriš to iba preto, aby si ma dostal do postele

On: No pozrime sa, dokonca múdra so skvelým postrehom...

Vcera som dostal novu pracu, ako operator na linke pre pomoc samovrahom. Hned pri prvej nocej som zaspal a ked som sa zobudil tak som mal 26 zmeskaných hovorov. Ale asi to nebolo nič dolezite, lebo ked som im volal naspät tak nikto nedvihal.

+++++

Blondína sedí doma nahnevaná, že je bez peňazí a premýšľa ako by k nim prišla. V tom ju napadne únos dieťaťa. Hneď beží pred školu, kde si vyhládla prvého pekného chlapca a ponáhla sa s ním domov.

Doma si sadne za stôl a píše anonym:

"Milá mamička, dnes som ti uniesla syna, ak ho chceš ešte vidieť, tak daj do igelitky 1 000 000 a nechaj mi ich zajtra o 16:00 v centre pri fontáne. Blondína."

Zalepila obálku, dala ju chlapcovi a poslala ho s ňou domov. Na druhý deň beží ku fontáne a tam igelitka s miliónom a dopisom. V tom stálo: Milión Vám posielam ako výkupné, ale môžem Vám povedať, že my blondíny by sme si také svinstvá robiť nemali!

+++++

No detičky, domácu úlohu ste spravili? - Ááánooo - A ty Dežko Lakatoš, spravil si domácu úlohu? - bozkávam pani učiteľka, pravdaže. ... - Tak ju ukáž. - Prisahám na život mojej sestry, že som ju spravil, ale som zabudol doma. Malý Dežo príde domov, jeho sestra leží mŕtva na kuchynskom stole a okolo nej plače celá familia. Druhý deň: - Dežko Lakatoš, chcela by som vidieť tvoju domácu úlohu. - bozkávam pani učiteľka, nepriniesol som ju. Ale prisahám na život svojej matky, že mam. Malý Dežo príde domov, jeho matka je mŕtva a celá osada plače. Tretí deň v škole: - No Dežo, domácu úlohu si spravil? - bozkávam pani učiteľka... prisahám na život svojho otca. Malý Dežo cestou domov sa stretne s otcom, ktorý s kufrom v ruke uteká z osady. - Kam džamales Dade? - Môj milý Dežo, ja už to nevydržím a idem odtiaľ preč. Najprv tvoja sestra, potom tvoja matka a teraz tvoj starší brat Meňuš.

+++++

Cítiš sa opustený? Žiješ úplne sám vo veľkom byte? Ozvi sa mi.

Aladár Lakatoš s rodinou.

+++++

Rozbili sme Rakúsko-Uhorsko.

Rozbili sme ZSSR

Rozbili sme ČeskoSlovensko.

Nejaka EU nám predsa nebude robiť problémy!

+++++

Dvaja policajti vojdú do kníhkupectva a predavačka sa ich pýta:

"čo chlapci vonku prší?"

+++++

"Ako informuje svetová odborná archeologická tlač, americkým geológom - naftárom sa nedávno podaril veľmi zvláštny, mimoriadne nezvyčajný objav:

Nad obrovskými zásobami americkej ropy objavili akúsi neznámu arabskú krajinu."

+++++

Hodina zemepisu - 20 blondinok a učiteľ...

Učiteľ: Nikoll, ukážte mi na mape, kde leží Amerika?

Nikoll ide k mape a ukáže na Ameriku.

Ucitel: Vyborne, dalsia otazka. Kto objavil Ameriku?
19 blondinok zborovo odveti : Nikoll!

+++++

Ako spoznáte, že máte v byte sovietsku plošticu?
Máte o skriňu navyiac.

+++++

jeden zo života :))

Príde vodoinštalatér k chirurgovi opraviť vodovod. Hodinu búcha, šteluje trubky, potom to celé zafixuje silikónom a povie:

- Máte to hotové, bude to 60 euro.

Chirurg sa zdesí:

- 60 eur?! Ved' tolko nezarobím, ani keď celú noc operujem !!!

A inštalatér na to:

- Ved' ani ja som nezarobil, kým som bol chirurg !

+++++

Zatmenie Slnka

Instrukce ředitele náměstkovi:

Zítřka v 9 hodin je zatmění slunce, tedy něco, co se každý den nevidí. Ať pracovníci nastoupí v pracovním oděvu na nádvoří. Při pozorování tohoto řídkého jevu podám sám příslušný výklad. Bude-li pršet, nebude nic vidět a v tom případě půjdeme do jídelny.

Instrukce náměstka vedoucímu odboru:

Na pokyn ředitele bude zítřka v 9 hodin zatmění slunce. Bude-li pršet, nebude to možné na nádvoří v pracovním oděvu vidět. V tom případě se provede zatmění slunce v jídelně, tedy něco, co se každý den nevidí.

Vedoucí odboru vedoucím oddělení:

Na pokyn ředitele dojde zítřka v 9 hodin ke zmizení slunce v pracovním oděvu. Ředitel dá pokyn k tomu, má-li pršet, což se nevidí každý den.

Vedoucí oddělení skupinářům:

Bude-li zítřka v jídelně pršet, tedy něco, co se každý den nevidí, zmizí náš ředitel v pracovním oděvu.

Skupináři pracovníkům:

Zítřka v 9 hodin zmizí náš ředitel. Škoda, že se to nevidí každý den.

+++++

*Na sociálnom úrade stojí dlhý rad...a v ňom stojí aj jeden intelektuál v
kravate a v oblečku v hrubých sklíčkach okuliarových,
#

zrazu sa cez celý ten zástup prediera cigáň na vozíčku a vyrevuje :

#

pustite ma ! pustite ma !

#

som inváááááá máátka ma porodila v sedmom mesááci a od tedy som nedonosení

debil invalidný,

#

musíte ma pustit do predu !!!..

Intelektuál sa mu postaví do cesty a povie mu pamätnú vetu ktorá vojde do
dejín,,,

Milý pán nedonosný !

Hovorím tu za tento zhromaždený dav poctivo čakajúcich ľudí ...

Čo keby ste sa láskavo vrátili na tie posledné dva mesiace do
priestorov, ktoré ste predčasne opustili. !!!
+++++